

USAID | **SRBIJA**
OD AMERIČKOG NARODA

ПРИРУЧНИК ЗА ПРИМЕНУ СПОРАЗУМА О ПРИЗНАЊУ ПРЕКРШАЈА

**ПРИРУЧНИК
ЗА ПРИМЕНУ СПОРАЗУМА
О ПРИЗНАЊУ ПРЕКРШАЈА**

Израда ове публикације омогућена је уз подршку америчког народа путем Америчке агенције за међународни развој (USAID). За садржај ове публикације одговорни су аутори и она не мора нужно одржавати ставове USAID-а или Владе Сједињених Америчких Држава

Издавач:

Удружење судија прекршајних судова РС

За издавача:

Зоран Пашалић

Аутори:

Мирјана Николић,
руководилац пројекта „ Споразум о признању кривице“
Удружење судија прекршајних судова РС

Жељка Петровић,
вф председника Прекршајног Суда у Зајечару

Снежана Башић,
вф председника Прекршајног Суда у Бечеју

Слађана Драшковић
вф председника Прекршајног Суда у Прокупљу

Слободан Малешић,
помоћник начелника Управе, МУП РС, Дирекција полиције,
Управа Саобраћајне полиције

Мирјана Оташевић,
Шеф Одсека за царинско прекршајни поступак
Министарство финансија РС

Лектура:

Ненад Букарица

Техничко уређење и прелом текста:

Corporative Image

Дизајн корице:

Драгана Ђурић

Тираж:

650

Штампа:

Corporative Image

ПРИРУЧНИК
ЗА ПРИМЕНУ СПОРАЗУМА
О ПРИЗНАЊУ ПРЕКРШАЈА

Март 2014. године

САДРЖАЈ:

УВОД	7
СПОРАЗУМ О ПРИЗНАЊУ КРИВИЦЕ У ДОМАЋЕМ И УПОРЕДНОМ ПРАВУ	11
Споразум о признању прекршаја	15
Закључивање споразума	16
Садржина споразума	16
Одлучивање о споразуму	17
Решење о споразуму о признању прекршаја	17
Жалба против решења о споразуму о признању прекршаја	18
Пресуда на основу решења о усвајању споразума о признању прекршаја	19
Закључак	19
МОГУЋНОСТ ПРИМЕНЕ ИНСТИТУТА СПОРАЗУМА О ПРИЗНАЊУ ПРЕКРШАЈА ЗА ПРЕКРШАЈЕ ПРОПИСАНЕ ЗАКОНОМ О БЕЗБЕДНОСТИ САОБРАЋАЈА НА ПУТЕВИМА	21
Могући начини примене института споразума о признању прекршаја	24
Закључак	27
МОГУЋНОСТ ПРИМЕНЕ ИНСТИТУТА СПОРАЗУМА О ПРИЗНАЊУ ПРЕКРШАЈА ЗА ПРЕКРШАЈЕ ПРОПИСАНЕ ЦАРИНСКИМ ЗАКОНОМ	29
ПРИМЕРИ ПРАКСЕ ПРЕКРШАЈНОГ СУДА У БЕЧЕЈУ	35
ПРИМЕРИ ПРАКСЕ ПРЕКРШАЈНОГ СУДА У ЗАЈЕЧАРУ	55

УВОД

Пред вама је Водич за примену Споразума о признању кривице – прекршаја, који има сврху да приближи све законске могућности како би институт добио сврху постојања у законској регулативи. Аутори радова ће, надамо се, успети у настојању да приближе и објасне већину правних ситуација у којима је могуће закључивање споразума и потврђивање истог.

Споразум о признању прекршаја је правни институт који је садржан и у новом Закону о прекршајима који почиње да се примењује 01. марта 2014. године, а као институт постоји и у Закону о прекршајима који је тренутно важећи, али као такав није нашао примену у пракси онолико колико би требало, имајући у виду предности овог института, о којима ће касније бити речи.

Удружење судија прекршајних судова је у сарадњи са Пројектом за реформу правосуђа и одговорну власт, организовало округле столове у Нишу, Ваљеву и Сремским Карловцима, на којима су учествовали представници подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка и судије прекршајних судова, како би се утврдило шта је главни разлог за непримењивање овог института у пракси.

На основу закључака до којих се дошло на овим округлим столовима, утврђено је да постоји више разлога због којих се овај институт не примењује у пракси, а који су везани како за недовољну обученост и јасну мотивацију главних учесника у поступку, односно подносилаца захтева за покретање прекршајног поступка и окривљених, тако и неадекватна процесна решења. Током ових заједничких састанака, кроз међусобну размену мишљења утврдили смо које су основне предности примене овог института и шта је потребно урадити како би овај институт нашао примену у пракси. Ту пре свега мислимо на потребе едукација како подносилаца захтева, тако и судија.

Сагласили смо се да је основна предност примене овог института бржи и ефикаснији прекршајни поступак, што са једне стране смањује време трајања прекршајног поступка, а са друге стране може допринети растерећењу судија прекршајних судова, уз смањење трошкова прекршајног поступка.

Ради што ефикасније и лакше имплементације овог института у прекршајно законодавство, Удружење судија прекршајних судова је

започело едукацију свих релевантних подносилаца захтева, као и судија прекршајних судова, што је резултирало закључивањем и усвајањем два Споразума о признању кривице. Тиме је створен модел за даљу примену овог института, што ће допринети уједначавању судске праксе.

Тиму за писање водича су се прикључили и представници подносилаца захтева из полицијских и царинских органа, што оцењујемо као позитиван ефекат спровођења овог пројекта. На самом почетку је постојала прилична суздржаност међу учесницима округлих столова, али овај пројекат је резултирао тиме да сада, а и у будућности, имамо партнере који схватају сврсисходност, чак неопходност примене института који је предмет ове публикације.

Овај водич је сачињен од радова следећих аутора:

- Мирјана Николић
- Жељка Петровић
- Снежана Башић
- Слађана Драшковић
- Слободан Малеша
- Мирјана Оташевић

На једном од округлих столова истакнуто је да би примена института СПОРАЗУМА довела до већег броја решених предмета, смањења броја застарелих предмета и смањења трошкова прекршајног поступка, од његовог покретања до завршетка тј. до архивирања. Посредним путем овај начин решавања предмета штеди и новац пореских обвезника, смањујући трошкове поступка (трошкове заказивања претреса, трошкове вештачења, трошкове доласка окривљеног и сведока, трошкове суочења, адвокатске тарифе и др.).

Примена овог института ће донети позитивне ефекте и полицији и свим инспекцијским службама надлежних министарстава Републике Србије, као и осталим подносиоцима захтева, зато што исти приликом подношења захтева не би били у обавези да врше детаљне припреме у поступку прикупљања, извођења и образлагања доказа, па би на тај начин штедели своје време и материјална средства потребна за доказивање учињеног прекршаја.

Мирјана Николић,
руководилац пројекта „ Споразум о признању кривице“
Удружење судија прекршајних судова РС

**СПОРАЗУМ О
ПРИЗНАЊУ КРИВИЦЕ
У ДОМАЋЕМ И
УПОРЕДНОМ ПРАВУ**

Споразум о признању кривице је нови правни институт уведен у кривични поступак Законом о изменама и допунама Законика о кривичном поступку од 03.09.2009. године, а чија примена је почела 11.09.2009. године. Овакав институт је са веома малим изменама уведен у прекршајни поступак Законом о изменама и допунама Закона о прекршајима (*Сл. гласник РС*, бр.47/2009), објављен 29.12.2009. године, а који је ступио на снагу 06.01.2010. године и обрађен је у глави XXVII-а, члановима 206-а, 206-б, 206-в, 206-г и 206-д и који је у примени. У међувремену је ступио на снагу нови Закон о прекршајима са одложеном применом од 01.03.2014. године у коме је главом XXVI, чл.233-238, регулисан Споразум о признању прекршаја.

Споразум о признању кривице карактеристичан је за англосаксонске кривичне поступке, односно тзв. адверзијалне (страначке типове кривичне процедуре), али је широко прихваћен и у бројним континенталним европским кривичнопроцесним законодавствима.

Овај институт је типичан за САД, тј.води порекло из америчке судске праксе (познат је као *plea barging* или жаргонски *deal*). Наиме, између 90 и 95% кривичних предмета бива окончано закључењем Споразума о признању кривице, а све ако се има у виду да је казнена политика у тој земљи вишеструко строжа него што је код нас случај, па већина окривљених тежи да поступак оконча Споразумом о признању кривице. Овај институт се у САД-у примењује више од 200 година, а легитимитет му је први пут признат 1970. године од стране Врховног суда САД. Према једном истраживању, на сваке две секунде током радног времена суда по један случај решава се на овај начин. Дакле, мање од десет процента случајева се реши у редовном поступку. Овај институт се у САД-у доста дуго примењује у пракси, још од 1858 године, када је суд државе Њујорк у случају *Campemí vs People* заузео став да се окривљени не може одрећи својих уставом загарантованих права, између осталог и права на суђење. Већ 1879 године Врховни суд у случају *State vs Kaufman* одлучио да се окривљени може одрећи својих процесних права, укључујући и право на убрзано суђење, као и права да му се суди у редовном поступку пред великом поротом (*grand jury*). Поред чињенице да постојање и примена овог института имају изузетно дугу традицију у САД-у и даље постоје поборници и противници окончања кривичног поступка доношењем пресуде на основу споразума окривљеног и јавног тј. државног тужиоца.

У ВЕЛИКОЈ БРИТАНИЈИ, која се сматра колевком англосаксонке кривичноправне традиције и правног система уопште, правни систем не

познаје Споразум о признању кривице, већ је Законом из 1994. године формално легитимисана могућност да суд узме у обзир признање окривљеног које доводи до ублажавања казне. При томе, признање окривљеног не значи његов договор са тужиоцем нити је признање обавезно.

У НЕМАЧКОЈ пракси је познат систем преговора и договора ван суднице, али је Споразум о признавању кривице формално уведен у немачко кривично законодавство тек у августу 2009. године, тако да се данас око 50% предмета решава неком врстом договора.

ИТАЛИЈА је прва европска држава која је у своје законодавство увела Споразум о признавању кривице», односно договарање о казни. То је учинила због пораста стопе криминалитета и немоћи законодавних решења да спречи или макар поспешује сузбијање те појаве. Споразум се назива *patteggiamento* и веома је сличан нашем решењу. У питању је сагласан предлог странака о правној квалификацији кривичног дела и о врсти и висини казне на основу кога суд доноси осуђујућу пресуду уколико исти прихвати. Треба рећи да је у италијанском законодавству закључење Споразума и доношење пресуде на основу истог ограничено на лакша кривична дела.

У ФРАНЦУСКОМ кривичнопроцесном законодавству уведен је један вид ограниченог Споразума о признавању кривице. Наиме, јавни тужилац може за извршење лакших кривичних дела за која је прописана новчана казна или казна затвора до пет година, предложити да се закључи Споразум о признању кривице. Одредбе о Споразуму не примењује се на лица млађа од 18 година, на новинске преступе, убиство из нехата, политичке деликте и прекршаје чије је кривично гоњење предвиђено посебним Законом.

У ЕСТОНИЈИ је Споразум у кривичнопроцено законодавство уведен пре десетак година и исти се може закључити поводом кривичних дела за која је прописана казна затвора у трајању до четири године, с тим да је тужиоцу дато овлашћење да договори казну испод, законом прописаног минимума и исту умањи највише за једну трећину.

На територији бивших Република СФРЈ, овај институт уведен је у кривично законодавство, као и у прекршајно законодавство.

СПОРАЗУМ О ПРИЗНАЊУ ПРЕКРШАЈА

Иако је Споразум о признању кривице као нови правни институт уведен у прекршајно законодавство Законом о прекршајима који је ступио на снагу 06.01.2010. године, исти није нашао своју практичну примену, због чега не постоји правна пракса која би судијама прекршајних судова била од помоћи у примени овог института. Разлози због којих свих ових година није дошло до примене овог института, по мом мишљењу, са једне стране леже на страни подносилаца захтева, који до сада нису иницирали ниједно закључивање Споразума о признању кривице, најчешће због недовољне обучености и несагледавања предности примене овог института, а са друге стране је постојала и неспремност и непостојање иницијативе судија прекршајних судова за закључивање овог Споразума.

Основна предност примене овог института се односи пре свега на бржи и ефикаснији прекршајни поступак, јер се на овај начин може смањити време трајања прекршајног поступка, као и чињеница да се овим споразумом може решити више предмета једном пресудом, око којих би се постигао споразум, чиме би се судије прекршајних судова растеретиле појединачног вођења поступака у овим предметима, без потребе вршења индивидуализације казне и утврђивање разлога који могу утицати да казна буде тежа или лакша, без спровођења доказног поступка, што утиче на повећање ажурности.

Даље, следећа предност примене овог института односи се на економску исплативост, јер се на овај начин не спроводи доказни поступак и не изводе доказна средства, која по својој природи изискују повећане трошкове поступка као што су вештачења, позивање окривљених и сведока, а смањују се и паушални трошкови поступка.

Предност у примени овог института огледа се и у чињеници да се на овај начин учесници поступка, тј. подносилац захтева са једне стране и окривљени и његов бранилац са друге стране, споразумевају о казни коју ће суд решењем усвојити, уз испуњење свих осталих законом предвиђених услова, што свакако представља корист за окривљеног, који ће на овај начин добити казну која и по својој врсти и по тежини може бити блажа од оне која би му била изречена пресудом након спроведеног прекршајног поступка. Овде је важно напоменути да ће суд прихватити споразум само ако нису повређена права оштећеног, дакле, овде се води рачуна и о заштити права оштећеног лица.

ЗАКЉУЧИВАЊЕ СПОРАЗУМА

Када се прекршајни поступак води за један или за више прекршаја у стицају, овлашћени подносилац захтева усмено или писмено, може предложити окривљеном и његовом браниоцу закључење Споразума о признању прекршаја, односно окривљени и његов бранилац могу овлашћеном подносиоцу захтева предложити закључење таквог споразума. Када се упуту овакав предлог, странке и бранилац могу преговарати о условима признања прекршаја који се окривљеном стављају на терет.

Споразум о признању прекршаја се подноси судији до доношења првостепене одлуке. Према Закону о прекршајима који је у примени до 01.03.2014. године, и то чл.206 А ст.3. истог Закона, прописује да се овај Споразум може поднети најкасније до завршетка првог рочишта за одржавање претреса. Дакле, између старог још увек важећег и новог Закона о прекршајима, постоји разлика у погледу момента до када је могуће овај Споразум поднети судији. Као што се може закључити, нови закон продужава тај моменат све до доношења првостепене одлуке. Сматрам да ова чињеница може допринети да окривљени у току поступка утврди да би закључивање овог споразума ишло њему у корист, процењујући пре свега ток доказног поступка, а са друге стране мислим да ова чињеница неће утицати на ефикасност прекршајног поступка, јер је и подносиоцу захтева свакако интерес да се поступак што пре оконча, те ће се закључивању овог споразума тежити у што ранијој фази поступка.

САДРЖИНА СПОРАЗУМА

Споразум о признању садржи:

- 1) опис прекршаја који се окривљеном ставља на терет;
- 2) признање окривљеног да је учинио прекршај из тачке 1. овог става;
- 3) споразум о врсти и висини казне, односно о другим прекршајним санкцијама које ће окривљеном бити изречене;
- 4) изјаву овлашћеног подносиоца о одустајању од прекршајног гоњења за прекршаје који нису обухваћени споразумом о признању;
- 5) споразум о трошковима прекршајног поступка, о одузимању имовинске користи прибављене прекршајем, о повраћају предмета прекршаја и о имовинскоправном захтеву, уколико је поднет;

6) изјаву о одрицању странака и браниоца од права на жалбу против одлуке суда донесене на основу прихватања споразума о признању;

7) потпис странака и браниоца.

У споразуму о признању овлашћени подносилац захтева и окривљени се могу сагласити о изрицању окривљеном казне која, по правилу, не може бити испод законског минимума за прекршај који се окривљеном ставља на терет.

Када су у питању прекршајне санкције, и то заштитне мере и казнени поени, закон не предвиђа конкретна ограничења када је у питању могућност споразумевања, али чланом 236.ст.2. уводи опште ограничење да ће суд донети решење којим се одбија споразум о признању ако казна, односно друга санкција утврђена у споразуму о признању, очигледно не одговара тежини прекршаја који је окривљени признао. Дакле, суд ће и приликом одлучивања о овом споразуму водити рачуна, како о специјалној, тако и о генералној превенцији.

ОДЛУЧИВАЊЕ О СПОРАЗУМУ

О споразуму о признању одлучује суд, који споразум решењем може одбацити, усвојити или одбити. Суд ће споразум о признању одбацити ако је поднет након доношења првостепене одлуке. Против решења о одбацивању споразума о признању жалба није дозвољена.

Суд о споразуму о признању одлучује на рочишту на које се позивају овлашћени подносилац захтева, окривљени и бранилац, а о рочишту се обавештавају оштећени и његов пуномоћник. Рочиште из става 3. овог члана се одржава без присуства јавности. Суд ће решењем одбацити споразум о признању ако на рочиште не дође уредно позвани окривљени и не оправда своје одсуство. Против решења о одбацивању споразума о признању жалба није дозвољена. Рочиште из става 3. овог члана се може одржати и без присуства уредно позваног овлашћеног подносиоца захтева.

РЕШЕЊЕ О СПОРАЗУМУ О ПРИЗНАЊУ ПРЕКРШАЈА

Суд ће решењем усвојити споразум ако утврди да су испуњени сви законом прописани услови и то да је окривљени свесно и добровољно признао прекршај, односно прекршаје који су предмет захтева и да је искључена могућност признања окривљеног у заблуди. Даље, да је

споразум закључен у складу са одредбама чл.234. Закона о прекршајима, да је окривљени потпуно свестан свих последица закљученог споразума, а посебно да у потпуности разуме да се споразумом одриче права на суђење и улагање жалбе против пресуде суда донете на основу решења о усвајању споразума, да споразумом о признавању нису повређена права оштећеног и да он није противан разлозима правичности.

Овде се ради о обавезним елементима споразума, те уколико није испуњен неки од ових услова, суд ће решењем одбити споразум о признању. Овакву одлуку суд ће донети и уколико казна или друга прекршајна санкција утврђена у Споразуму о признању очигледно не одговара тежини прекршаја. Када ово решење постане правоснажно, споразум и сви списи који су са њим повезани издвајају се и уништавају пред судом, о чему се саставља службена белешка.

Важно је истаћи да признање окривљеног у споразуму који суд није прихватио, не може бити доказ у прекршајном поступку.

ЖАЛБА ПРОТИВ РЕШЕЊА О СПОРАЗУМУ О ПРИЗНАЊУ ПРЕКРШАЈА

Против решења суда о одбијању Споразума о признању, жалбу у року од 8 (осам) дана од дана када им је решење достављено могу изјавити овлашћени подносилац захтева, окривљени и његов бранилац.

Против решења суда о усвајању Споразума о признању није дозвољена жалба окривљеног, његовог браниоца и представника подносиоца захтева, а у том року могу изјавити оштећени и његов пуномоћник.

Благовремену и дозвољену жалбу суд ће доставити другостепеном прекршајном суду у року од 3 (три) дана од дана пријема жалбе, о којој другостепени прекршајни суд одлучује решењем у року од 15 дана од дана пријема жалбе. Веће које одлучује о жалби против решења о одбијању Споразума о признању, жалбу може одбацити ако је поднета после утврђеног рока, усвојити је и преиначити решење, тако што ће споразум усвојити или одбити жалбу као неосновану и потврдити првостепено решење. Против овог решења жалба није дозвољена.

ПРЕСУДА НА ОСНОВУ РЕШЕЊА О УСВАЈАЊУ СПОРАЗУМА О ПРИЗНАЊУ ПРЕКРШАЈА

Када решење о усвајању споразума постане правоснажно, суд без одлагања доноси пресуду којом окривљеног проглашава одговорним и изриче му казну, односно другу прекршајну санкцију, и одлучује о свим питањима предвиђеним у Споразуму о признању.

Ова пресуда се доставља подносиоцу захтева, окривљеном и оштећеном. Ако је Споразумом о признању предвиђено одустајање подносиоца захтева од прекршајног гоњења за прекршаје који нису обухваћени Споразумом о признању, суд у односу на те прекршаје доноси пресуду.

ЗАКЉУЧАК

Сматрам да су се веома битни услови за примену овог института створили, јер је започето са едукацијом свих релевантних подносилаца захтева, као и судија прекршајних судова, те у будућности очекујем чешћу примену овог института у свим случајевима где би његова примена била оправдана. Имајући у виду природу овог споразума, произилази да његова примена можда није оправдана за све прекршаје, али свакако постоји веома велики број ситуација у којима се он може применити и где његова примена може бити оправдана. Наиме, мислим да је његова примена оправдана у ситуацијама где је распон између прописане минималне и максималне казне за одређене прекршаје веома велики, те би се споразумом учесници у поступку договорили о врсти и висини казне која би одговарала њиховим интересима, корист за подносиоца захтева је у том случају у брзом и ефикасном решавању предмета, а интерес окривљеног је блажа казна од оне коју би добио након спроведеног доказног поступка. То су најчешће предмети у којима су овлашћени подносиоци захтева инспекције, а могу бити и предмети из области јавног реда и мира где су распони казни велики, те се у томе може појавити интерес окривљеног за одлучивање о споразуму.

**МОГУЋНОСТ ПРИМЕНЕ
ИНСТИТУТА СПОРАЗУМА
О ПРИЗНАЊУ ПРЕКРШАЈА
ЗА ПРЕКРШАЈЕ ПРОПИСАНЕ
ЗАКОНОМ О БЕЗБЕДНОСТИ
САОБРАЋАЈА НА ПУТЕВИМА**

Основни услов за практичну примену споразума о признању прекршаја је постојање мотива за закључење споразума између странака у поступку.

Као што је већ речено, мотив предлагача Закона о прекршајима је неспоран, али за закључење споразума је неопходно да и странке у поступку имају своје мотиве, које је на основу досадашње примене Закона о безбедности саобраћаја на путевима тешко препознати.

Наиме, Закон о безбедности саобраћаја на путевима не предвиђа привремено одузимање возила до окончања прекршајног поступка, што би свакако био значајан мотив окривљеном да се прекршајни поступак што брже оконча. Казнени поени предвиђени поменутиим законом су фиксни, а новчане казне и заштитне мере се у редовним прекршајним поступцима најчешће изричу на нивоу законског минимума, а понекад и испод законског минимума. Истовремено, плаћање новчане казне, евидентирање казних поена и извршење заштитне мере забаране управљања моторним возилом врши се по правноснажности пресуде, па окривљени има више мотива да прекршајни поступак што дуже траје.

Закон о прекршајима прописује да се овлашћени подносилац захтева и окривљени могу сагласити о изрицању казне која, по правилу, не може бити испод законског минимума за прекршај који се окривљеном ставља на терет, тако да је тешко замислити мотив окривљеног да прихвати споразум. Са друге стране, подносилац захтева који је већ поднео захтев због прекршаја за који сматра да је несумњиво учињен, а који је често и документован (видео снимак, фотографија, испис тахографа и сл.), нема мотив да закључи споразум и понуди окривљеном казну испод законског минимума или одустајање од прекршајног гоњења за прекршаје који нису обухваћени споразумом о признању.

Истовремено, успостављање праксе закључења споразума уз казну испод законског минимума би у значајној мери девалвирала сам Закон о безбедности саобраћаја на путевима, што ће подносиоци захтева тешко прихватити.

МОГУЋИ НАЧИНИ ПРИМЕНЕ ИНСТИТУТА СПОРАЗУМА О ПРИЗНАЊУ ПРЕКРШАЈА

Прекршаји прописани Законом о безбедности саобраћаја на путевима за које се прекршајни поступци воде пред прекршајним судом деле се на две основне врсте:

- ◊ прекршаји откривени у контроли саобраћаја
- ◊ прекршаји којима су изазване саобраћајне незгоде

Прекршаји откривени у контроли саобраћаја су непосредно уочени од стране полицијских службеника и/или документовани уређајима за документовање прекршаја у саобраћају и код поменутих прекршаја оштећени, по правилу, не постоји. Годишње се прекршајним судовима због оваквих прекршаја поднесе око 200.000 захтева за покретање прекршајног поступка.

Ако искључимо могућност успостављања праксе закључења споразума уз казну испод законског минимума, код прекршаја откривених у контроли саобраћаја могући концепт био би одустајање овлашћеног подносиоца од прекршајног гоњења за прекршаје који нису обухваћени споразумом о признању у случајевима када је против окривљеног поднет захтев због два или више прекршаја. Број оваквих захтева јесте око 20.000 годишње. Мотив овлашћеног подносиоца захтева за закључење споразума био би брзо и ефикасно кажњавање окривљеног за најтежи прекршај, а мотив окривљеног избегавање одговорности за лакши прекршај, односно прекршаје, што подразумева мању новчану казну, краћу заштитну меру забране управљања моторним возилом и мањи број казних поена у односу на јединствену казну која би била изречена за све прекршаје. Наравно, неопходно је да овлашћени подносиоци претходно дефинишу за које прекршаје и у којим случајевима се може одустати од прекршајног гоњења да приликом закључења не би долазило до могућих злоупотреба.

Код захтева за покретање прекршајног поступка који се воде само због једног прекршаја, а који чине око 90% свих захтева, мотив за закључење споразума о признању прекршаја може настати на два начина:

- ◊ успостављањем праксе да се окривљени кажњавају на нивоу знатно већем од законског минимума;
- ◊ успостављањем праксе да се споразуми закључују уз сагласност о изрицању казне која је испод законског минимума за прекршај који се окривљеном ставља на терет.

С обзиром да су ова два концепта потпуно супротна и да је мало вероватно да ће било који од њих заживети у пракси, споразум би практично

могао да се примени код прекршаја за које је, поред новчане казне, прописано изрицање заштитне мере и казних поена, и који чине огромну већину у захтевима за покретање прекршајног поступка (сви прекршаји прекорачења дозвољене брзине кретања, сви прекршаји управљања возилом под дејством алкохола и сл.).

Инсистирајући на доследном изрицању казних поена које је успоставило праћење понашања возача у саобраћају током времена и на коме почива механизам одузимања возачке дозволе несавесним возачима, овлашћени подносилац захтева би могао пристати на једну од следећих могућности:

◇ новчану казну која је знатно изнад законског минимума уз умањење минимално прописане заштитне мере забране управљања моторним возилом за одређени део, али не у потпуности (нпр. половина минимално прописане);

◇ новчану казну која је испод законског минимума уз увећање минимално прописане заштитне мере забране управљања моторним возилом за одређени део (нпр. за половину минимално прописане).

Наведено решење би се могло применити код окривљених који у одређеном претходном периоду нису правноснажно кажњавани за прекршаје из Закона о безбедности саобраћаја на путевима, без бојазни да ће се на тај начин умањити утицај казне на понашање окривљеног и безбедност саобраћаја уопште (возач који је закључио споразум о признању прекршаја био би свестан да на ту погодност неће моћи да рачуна уколико поново учини прекршај).

Прекршаји којима су изазване саобраћајне незгоде се утврђују након извршеног увиђаја саобраћајне незгоде, на основу затеченог положаја возила и трагова, изјава сведока, оштећења на возилима и др. Годишње се прекршајним судовима због оваквих прекршаја поднесе око 25.000 захтева за покретање прекршајног поступка. Најчешће, део штете причињене у саобраћајној незгоди претрпи лице које није изазвало саобраћајну незгоду (власник другог возила, власник објекта поред пута који је оштећен у саобраћајној незгоди и сл.). Изузетак су саобраћајне незгоде у којима је учествовало једно возило и у којима није било штете на околним објектима, где се против возача подноси захтев за покретање прекршајног поступка, али оштећених лица нема.

У складу са чланом 171. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, полицијски службеници врше увиђај саобраћајне незгоде у којој је настала мања материјална штета, ако то захтева један од учесника саобраћајне незгоде или лице које је претрпело материјалну штету у тој незгоди. У значајном броју случајева, увиђај се врши због тога што учесници незгоде

на лицу места нису постигли споразум о одговорности за незгоду. Након извршеног увиђаја, полицијски службеници против једног (или више) учесника подносе захтев за покретање прекршајног поступка. Негирање одговорности за саобраћајну незгоду и одбијање коришћења могућности да се попуњавањем Европског извештаја о саобраћајној незгоди избегне вршење увиђаја, а самим тим и подношење захтева за покретање прекршајног поступка, одражава неспремност окривљеног да прихвати кривицу, а самим тим и да закључи споразум о признању кривице. У поменутих прекршајним поступцима, по правилу, окривљени негира кривицу, а изјаве учесника су контрадикторне, што отежава доношење пресуде. Са друге стране, осигуравајућа друштва у оваквим случајевима најчешће одбијају да оштећеном исплате одштету пре правноснажности пресуде.

Треба напоменути да око 50% прекршаја у захтевима за покретање прекршајног поступка за прекршаје којима су изазване саобраћајне незгоде чине три прекршаја:

◇ прекршај из члана 332. став 1. и 2. тачка 7, у вези члана 42. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима – неприлагођена брзина особинама и стању пута, видљивости, прегледности, атмосферским приликама, стању возила и терета, густини саобраћаја и другим саобраћајним условима, око 20%

◇ прекршај из члана 333. став 1. и 2. тачка 9, у вези члана 32. Закона о безбедности саобраћаја на путевима – неуступање првенства пролаза – отпочињање радње возилом (мењање саобраћајне траке, претицање, обилажење, заустављање, скретање, полукружно окретање, вожња уназад, престројавање и сл.) без уверавања да се то може учинити на безбедан начин, око 20%

◇ прекршај из члана 332. став 1. и 2. тачка 11, у вези члана 47. Закона о безбедности саобраћаја на путевима – неуступање првенства пролаза, око 10%

У случају када је прекршајем изазвана саобраћајна незгода, за неприлагођену брзину кретања и неуступања првенства пролаза прописана је новчана казна у износу од 10.000 до 40.000 динара или казна затвора до 45 дана, док је за отпочињање радње возилом без уверавања да се то може учинити на безбедан начин прописана новчана казна у износу од 6.000 до 18.000 динара, али се најчешће изричу казне на нивоу законског минимума. Ни за један од наведених прекршаја чланом 338. Закона о безбедности саобраћаја на путевима није предвиђено изрицање заштитне мере забране управљања моторним возилом, док је број казних поена симболичан – 4 казнена поена за неуступање првенства пролаза, а за неприлагођену брзину и радње возилом најмање 2 казнена поена.

Релативно блага казнена политика према изазивачима саобраћајне незгоде са мањом материјалном штетом може бити додатан мотив за окривљене да током прекршајног поступка «истерују правду», што додатно отежава практичну примену споразума о признању прекршаја.

Могући концепт у оваквим случајевима био би увођење праксе да, у циљу утврђивања одговорности, у прекршајном поступку суд тражи вештачење саобраћајне незгоде. На тај начин би трошкови прекршајног поступка били већи од прописане казне, што би свакако био значајан мотив за окривљеног да закључи споразум о признању прекршаја.

ЗАКЉУЧАК

Повећање ефикасности прекршајног поступка за прекршаје прописане Законом о безбедности саобраћаја на путевима, којем споразум о признању прекршаја може дати значајан допринос, у интересу је овлашћеног подносиоца захтева и друштва у целини, с обзиром да доследна примена наведеног Закона даје резултате у виду смањења броја незгода и тежине њихових последица.

Набројане специфичности прекршајног поступка, пре свега немогућност одузимања од окривљеног возила или других материјалних вредности до окончања прекршајног поступка, као и судска пракса изрицања казни на нивоу законског минимума, намећу потребу да се модел примене споразума о признању прекршаја дефинише тако да и окривљени и овлашћени подносилац захтева имају мотив за закључење споразума.

Мотив овлашћеног подносиоца захтева је ефикасан утицај прописаних казни на учеснике у саобраћају, што је у директној вези са њиховим понашањем у саобраћају, а самим тим и са целокупним стањем безбедности саобраћаја у Републици Србији. Поред висине казни, значајни фактори за остварење поменутог утицаја су:

- ◊ скраћење временског периода између учињеног прекршаја и извршења казне;
- ◊ смањење вероватноће да се, из било којих разлога, казна не изрекне, односно не изврши.

Са друге стране, мотив окривљеног у сваком прекршајном поступку јесте изрицање што је могуће мање казне.

У наведеним чињеницама лежи кључ практичне примене споразума о признању прекршаја за прекршаје прописане Законом о безбедности саобраћаја на путевима у Републици Србији у наредном периоду.

**МОГУЋНОСТ ПРИМЕНЕ
ИНСТИТУТА СПОРАЗУМА О
ПРИЗНАЊУ ПРЕКРШАЈА
ЗА ПРЕКРШАЈЕ ПРОПИСАНЕ
ЦАРИНСКИМ ЗАКОНОМ**

Институт споразума о признању кривице уведен је у кривични поступак Законом о изменама и допунама Закона о кривичном поступку од 3.09.2009. године са применом од 11.09.2009. године. По угледу на Закон о кривичном поступку, Законом о изменама и допунама Закона о прекршајима (*Сл. гласник РС* број 111/09) овај институт унет је и у Закон о прекршајима РС (*Сл. гласник* број 101/05,116/08 и 111/09)

Пошто се ради о потпуно новом институту у нашем правном систему, преузетом из права САД, то његова примена није у потпуности заживела с обзиром да је први споразум закључен новембра 2013. године у Бечеју, између починиоца прекршаја и Комуналне инспекције, прихваћен од стране Прекршајног суда у Бечеју правоснажним решењем.

Новоусвојени Закон о прекршајима (*Сл. гласник РС* број 65/13) са одложеном применом до 01.03.2014. године, уводи низ новина – нови институт ПРЕКРШАЈНОГ НАЛОГА, и с њим у вези и начина покретања и вођења прекршајног поступка у искључивој надлежности прекршајног суда. Истим законом прописан је модификовани институт СПОРАЗУМА О ПРИЗНАЊУ ПРЕКРШАЈА. Предлагач Закона о прекршајима као мотив увођења наведених института наводи потребу за бржим и ефикаснијим вођењем прекршајног поступка, растерећење прекршајних судова од вођења поступка за лакше прекршаје, као и за ефикаснију наплату прекршајних казни.

Увођењем прекршајног налога као института којим се под законом прописаним условима омогућава издавање прекршајног налога од стране органа МУП-а, инспекцијских органа и других органа управе, односно казни за прекршаје за које је законом или подзаконским актом прописана казна у фиксном износу, сви остали прекршаји са прописаним казнама у распону покретаће се и водити пред судом.

Царинским законом (*Сл. гласник РС* број 73/10 и други) казне су прописане у зависности од вредности робе, односно ускраћених дажбина за прекршаје за које је прописана и заштитна мера одузимања робе о којима је и по до сада важећем ЗОП-у одлучивао суд, док су за прекршеје из члана 294. И 295. ЦЗ из надлежности Комисије за прекршаје царинарнице, новчане казне прописане у распону. То значи да је нужно иницирати измену Царинског закона за прекршаје за које се процени да је то оправдано, у смислу прописивања новчаних казни у фиксном износу у складу са одредбама члана 39. став 3. Закона о прекршајима, а у циљу усаглашавања. На овај начин било би омогућено да царински органи за најлакше прекршаје издају прекршајни налог, а за све остале прекршаје за које би остале новчане казне прописане у распону у надлежности суда (члан 100. ЗОП-а) били би поднети захтеви за покретање прекршајног поступка.

Анализирајући инициране прекршајне поступк кроз број покренутих поступка из досадашње надлежности Комисије за прекршаје царинарница, као и поднетих захтева за покретање прекршајног поступка прекршајном суду, долази се до закључка да се од укупног броја откривених прекршаја око 65% односи управо на прекршаје из члана 294. односно 295.ЦЗ. Имајући у виду да ће се иницирати измена Царинског закона само у односу на најлакше прекршаје, долази се до закључка да ће се за велики број прекршаја из досадашње надлежности Комисије за прекршаје, подносити захтеви за покретање прекршајног поступка прекршајном суду.

Управо у овим ситуацијама у циљу постизања ефикасности окончања прекршајног поступка и смањења притиска на прекршајне судове, отвара се могућност веће примене института склапања споразума о признању прекршаја, као института прописаног у глави XXVI, одредбама члана 233 до 238. Закона о прекршајима.

Полазећи од чињенице да је споразум о признању прекршаја, резултат преговора окривљеног и овлашћеног подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка, склопљен у форми која је прописана Законом о прекршајима, да се законитост и основаност проверава од стране суда, да је суд овлашћен да споразум прихвати или одбије уз доношење решења, примена овог института свакако може наћи своју примену када су у питању царински прекршаји прописани Царинским законом. Овотим прешто странке под одређеним условима имају право жалбе (на решење којим се споразум одбија), односно у случају када оштећени није сагласан са споразумом, што чини примену наведеног института потпуно транспарентном. Обавеза суда је да након правоснажности решења о прихватању споразума о признању, доносе пресуду. С обзиром да је обезбеђено пуно учешће свих странака у поступку, ствара се могућност да се прекршајни поступак оконча на врло ефикасан начин.

Када су у питању царински прекршаји, постоји низ ситуација у којима би било оправдано окончати поступак склапањем споразума о признању.

Царински прекршаји најчешће се откривају накнадним проверама и контролама окончаних царињења, испуњености прописаних услова за одобрење постоступка са економским дејством, поштовање услова одобрених поступака, коришћења робе у одобрене сврхе и др. Са друге стране, Царинским законом су прописне прекршајне норме које су општег карактера, ретко везане за конкретна поступање, којима су санкционисане радње у супротности са Законом и подзаконским актима. Прекршајима из члана 295. ЦЗ санкционисане су радње које су објективног карактера и везане су пре свега за одређене неуредности, пропуштање рокова и слично. Најтеже радње извршења прекршаја санкционисане су одредбама члана 292. и 293. ЦЗ, за које прекршаје су прописане новчане казне, везане за

вредност робе, односно ускраћене дажбине. Често се дешава да се против учесника у поступку царинења поднесе захтев за покретање прекршајног поступка за неки од прекршаја из члана 295. или 294. ЦЗ, а да се накнадним контролама утврди да је од стране истих лица са робом учињен и неки од најтежих прекршаја.

Примера ради, уколико се контролом складишта утврди да се у складишту налази сва роба у поступку складиштења, али да евиденција није уредно вођена, што представља биће лакшег прекршаја па се у том смислу поднесе захтев за покретање прекршајног поступка, а неком од накнадних контрола утврди се да је роба која је била смештена у складишту изузета испод царинског надзора, што је радња која представља биће прекршаја из члана 292. став 1. тачка 2. ЦЗ. У том случају било би места склапању споразума о признању прекршаја за радњу окарактерисану као тежи прекршај, уз одустајање од поднетог захтева за лакши прекршај. Ово тим пре што се најчешће приликом контроле утврди да недостаје роба смештена по више царинских докумената, чиме се чини више појединачних прекршаја у реалном стицају, када такође има места склапању споразума. Треба напоменути да на ову робу нису плаћене увозне дажбине, па би у овим ситуацијама било упутно предложити склапање споразума о признању, с обзиром да сви докази недвосмислено упућују на извршење прекршаја, а довело би до бржег окончања прекршајног поступка кроз утврђивање адекватне санкције, намирања неплаћених дажбина или поступања са робом на законит начин. Окривљеном би била пружена могућност да се преговарањем постигне споразум да се не води поступак за лакши прекршај, односно да овлашћени подносилац захтева одустане од већ поднетог захтева за тај прекршај у циљу ефикаснијег отклањања последица извршења тежег прекршаја. Приликом откривања прекршаја у поступку складиштења, као једна од последица је и привремено затварање складишта до отклањања евидентираних пропуста. Плаћањем казне на основу склопљеног споразума о признању, као и припадајућих дажбина за робу, био би омогућен бржи наставак рада у царинском складишту и поступања са робом која није предмет прекршаја.

Приликом накнадних провера и контрола дешава се да се утврди да роба није исправно сврстана по Закону о царинској тарифи, што најчешће резултира плаћањем дажбина у мањем износу по више царинских докумената по којима је роба царинења. У овим ситуацијама по правилу уследи подношење више захтева за покретање прекршајних поступака, због извршења прекршаја из члана 294. став 1. тачка 5. ЦЗ уз паралелно вођење управног поступка у циљу накнадне наплате мање плаћених дажбина. Наведени прекршаји би свакако најефикасније били окончани склапањем споразума о признању прекршаја.

Бројни су примери везани за царинско-прекршајну одговорност починиоца прекршаја код којих би могло доћи у обзир преговарање између починиоца прекршаја и овлашћених подносилаца захтева за царинске прекршаје у циљу склапања споразума о признању, све у сврху постизања ефикасности и економичности поступка. У сваком случају постоји низ претпоставки и оправданих разлога за стварање будуће праксе применом наведеног института.

Наравно, нужан услов је да се изврши адекватна едукација подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка, уз упознавање других учесника у поступку са могућностима склапања споразума о признању прекршаја и предностима оваквог споразумевања. При томе треба инсистирати да је у споразумевању присутна судска контрола испуњености свих законских услова за постизање споразума, што на крају резултира доношењем пресуде од стране суда.

Управа царина као овлашћени подносилац захтева за покретање прекршајног поступка за царинске прекршаје има у виду да је склапање споразума прописано Законом о прекршајима, а сагледавањем чињенице да ће се на овај начин постићи ефикасност у прекршајним поступцима, планира да у будућем раду, као овлашћени подносилац захтева, примењује наведени институт у свим ситуацијама у којима су испуњени законски услови за склапање споразума и где би склапање споразума било оправдан. Процедуре склапања споразума, овлашћења за склапање споразума, те уједначавање ставова и праксе на нивоу службе, нужно ће се дефинисати кроз праксу која ће се временом формирати у примени овог института.

**ПРИМЕРИ ПРАКСЕ
ПРЕКРШАЈНОГ
СУДА У БЕЧЕЈУ**

Као судија Прекршајног суда у Бечеју била сам учесник округлог стола који је одржан у Сремским Карловцима у оквиру пројекта „Подршка примени института Споразум о признању кривице у прекршајном поступку“ које је организовало Удржење судија прекршајних судова РС, уз подршку УСАИД-овог пројекта за реформу правосуђа и одговорну власт. На овом округлом столу су учествовали сви релевантни подносиоци захтева и судије прекршајних судова, где смо кроз интерактивни рад утврдили које су најважније предности примене овог института и разлоге због којих би институт морао да има чешћу примену пред прекршајним судовима. Предности овог института сам детаљније навела у овом раду, те сам накнадном анализом поступака утврдила у којим предметима бих, као поступајући судија, могла да иницирам закључивање Споразума о признању кривице учесницима поступка.

Предмети у којима би примена овог института могла имати свој пун смисао су били предмети против окривљеног који је више пута прекршајно кажњаван за исту врсту прекршаја, односно за прекршаје из Одлуке о радном времену угоститељских објеката на територији општине Бечеј. У конкретном случају се радило о шест предмета, за које сам учесницима у поступку предочила могућност закључивања Споразума о признању кривице, уз образлагање овог института садржаног у Закону о прекршајима. Након што су учесници у поступку, односно Комунална инспекција као овлашћени подносилац захтева и окривљени са браниоцем усагласили битне елементе споразума, исти су ми доставили на усвајање.

Након што сам утврдила да је Споразум о признању кривице сачињен у складу са одребама чл.206 в. Закона о прекршајима, те да исти садржи све обавезне елементе, исти сам решењем усвојила и без одлагања донела пресуду којом је окривљени оглашен кривим и изречена му је казна предвиђена у Споразуму о признању кривице. Како до тада није био усвојен ниједан овакав споразум, није постојала ни правна пракса која би указала на поступак примене овог института, то сам се руководила праксом кривичног суда.

Сматрала сам да ће практични пример примене овог института у пракси колегама олакшати примену овог института, те у наставку овог рада прилажем Споразум о признању прекршаја, записник о главном претресу, решење о усвајању споразума и пресуду.

ПРИМЕР СПОРАЗУМА О ПРИЗНАЊУ ПРЕКРШАЈА

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

ОПШТИНА БЕЧЕЈ

Одељење за урбанизам, грађевинарство,
комуналне послове и заштиту животне средине

Одсек за комуналне послове и саобраћај

Број: //

Дана: 20.11.2013.

Бечеј

//

Овлашћени подносилац захтева комунални инспектор //
// и окривљени //, од оца //, рођен у Бечеју //
// године, ЈМБГ // са пребивалиштем у Бечеју у ул. //
бр //, у присуству браниоца адвоката // из Бечеја ул. //
//, у просторијама Општинске управе Бечеј у Бечеју на
основу чл.206а Закона о прекршајима, закључују

СПОРАЗУМ О ПРИЗНАЊУ КРИВИЦЕ

за прекршаје из чл.16.ст.1.т.2. у вези ст.3. Одлуке о радном времену угоститељских, трговинских и занатских објеката на територији Општине Бечеј за које се окривљени терети захтевима за покретање прекршајних поступака по предметима број // од 12.08.2013.године, број // од 15.08.2013.године, број // од 15.08.2013.године, број // од 05.09.2013.године и број IV // од 05.09.2013.године и за прекршај из чл.106.ст.1.т.1. у вези ст.2. Одлуке о постављању и уклањању монтажних објеката привременог карактера за који се окривљени терети на основу захтева број // од 15.08.2013.године.

Овај споразум о признању кривице заснива се на потпуној сагласности овлашћеног подносиоца захтева комуналног инспектора // и окривљеног // и његовог браниоца о свим законом предвиђеним елементима за закључење споразума.

Члан 1

Окривљени **██████████** свесно и добровољно признаје да је

1) дана 28.07.2013.године у 23,00 часова у Бечеју у **██████████** на делу шеталишта поред реке Тисе и на делу тротоара испред угоститељског објекта „Пиварац“ ван пословног седишта, поставио ограду без одобрења надлежног органа,

чиме је учинио прекршај из чл.106.ст.1.т.1. у вези ст.2. Одлуке о постављању и уклањању монтажних објеката привременог карактера,

2) дана 18.08.2013.године (недеља) у 04,00 часова у Бечеју у **██████████** у угоститељском објекту под интерним називом **██████████** односно у пословном простору ван пословног седишта СЗР „Дрво стил“ са седиштем у Бечеју у **██████████** који је у његовом власништву радио два сата дуже од дозвољеног радног времена,

чиме је учинио прекршај из чл.16.ст.1.т.2. у вези ст.3. Одлуке о радном времену угоститељских, трговинских и занатских објеката на територији Општине Бечеј,

3) дана 10.08.2013.године (субота) у 04,20 часова у Бечеју у **██████████** у угоститељском објекту под интерним називом **██████████** односно у пословном простору ван пословног седишта **██████████** са седиштем у Бечеју у **██████████** који је у његовом власништву радио два сата и двадесет минута дуже од дозвољеног радног времена,

чиме је учинио прекршај из чл.16.ст.1.т.2. у вези ст.3. Одлуке о радном времену угоститељских, трговинских и занатских објеката на територији Општине Бечеј,

4) дана 09.08.2013.године (петак) у 00,45 часова у Бечеју у **██████████** у угоститељском објекту под интерним називом **██████████** односно у пословном простору ван пословног седишта **██████████** са седиштем у Бечеју у **██████████** који је у његовом власништву радио четрдесетпет минута дуже од дозвољеног радног времена,

чиме је учинио прекршај из чл.16.ст.1.т.2. у вези ст.3. Одлуке о радном времену угоститељских, трговинских и занатских објеката на територији Општине Бечеј,

5) дана 03.08.2013.године (субота) у 04,45 часова у Бечеју у **██████████** у угоститељском објекту под интерним називом **██████████** односно у пословном простору ван пословног седишта **██████████** са седиштем у Бечеју у **██████████** који је у његовом власништву радио два сата и четрдесетпет минута дуже од дозвољеног радног времена,

чиме је учинио прекршај из чл.16.ст.1.т.2. у вези ст.3. Одлуке о радном времену угоститељских, трговинских и занатских објеката на територији Општине Бечеј,

б) дана 04.08.2013.године (недеља) у 04,10 часова у Бечеју у **//////////** **//////////** у угоститељском објекту под интерним називом **//////////** односно у пословном простору ван пословног седишта СЗР „Дрво стил“ са седиштем у Бечеју у **//////////**. који је у његовом власништву радио два сата и десет минута дуже од дозвољеног радног времена,

чиме је учинио прекршај из чл.16.ст.1.т.2. у вези ст.3. Одлуке о радном времену угоститељских, трговинских и занатских објеката на територији Општине Бечеј.

Члан 2

Овлашћени подносилац захтева комунални инспектор **//////////** **//////////** окривљени **//////////** су сагласни да Прекршајни суд у Бечеју као стварно и месно надлежни суд окривљеном **//////////** по поднетим захтевима за покретање прекршајног поступка због прекршаја из чл.16. ст.1.т.2. у вези ст.3. Одлуке о радном времену угоститељских, трговинских и занатских објеката на територији Општине Бечеј и чл.106.ст.1.т.1. у вези ст.2. Одлуке о постављању и уклањању монтажних објеката привременог карактера на основу овог споразума изрекне новчану казну у износу од **//////////** динара, а за чега се окривљени обавезао да ће да плати у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде.

Члан 3

Овлашћени подносилац захтева комунални инспектор Илчешин Драган и окривљени **//////////** су постигли договор да све трошкове прекршајног поступка који су до сада настали у поступку сноси окривљени који у паушалу износе 500,00 динара, а за које се окривљени обавезао да ће платити у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде.

Члан 4

Овлашћени подносилац захтева комунални инспектор **//////////** и окривљени **//////////** и бранилац **//////////** сагласно изјављују да се одричу од права на жалбу против одлуке суда којом би у потпуности био прихваћен овакав споразум.

Члан 5

Овај споразум о признању кривице је закључен дана 20.11.2013.године у 12,00 часова и сачињен је у пет примерка од којих по један задржава окривљени, бранилац и овлашћени подносилац захтева, а остали примерци ће бити достављени Прекршајном суду у Бечеју на даље поступање.

ОКРИВЉЕНИ

ОВЛ. ПОДНОСИЛАЦ ЗАХТЕВА

БРАНИЛАЦ

8.6. ПРИМЕР ЗАПИСНИКА О ГЛАВНОМ ПРЕТРЕСУ

////////////////////////////////////

ЗАПИСНИК О ГЛАВНОМ ПРЕТРЕСУ

Сачињен дана 20.11.2013. године, пред Прекршајним судом у Бечеју, у предмету против окривљеног ////////////////////////////////////// из Бечеја, због прекршаја из чл.

Почето:у 13,00 часова

ПРИСУТНИ СУ

Од стране суда

Од странака

СУДИЈА: СНЕЖАНА БАШИЋ

Окривљени: //////////////////////////////////////

ЗАПИСНИЧАР: //////////////////////////////////////

Бранилац: //////////////////////////////////////

Овл.подносилац захтева
за покретање прекршајног поступка: ////////////////////////////////////// ,
комунални инспектор

Комунални инспектор ////////////////////////////////////// као овлашћени подносилац захтева за покретање прекршајног поступка и окривљени ////////////////////////////////////// ког заступа адвокат ////////////////////////////////////// из Бечеја, достављају суду Споразум о признању кривице, који су закључили дана 20.11.2013.године, у предметима овог суда број ////////////////////////////////////// , ////////////////////////////////////// , ////////////////////////////////////// .
////////////////////////////////////

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

СПАЈАЈУ СЕ ПРЕДМЕТИ овог суда број ////////////////////////////////////// ,
//////////////////////////////////// , те ће
убудуће водити под заједничким бројем : //////////////////////////////////////

РЕШЕЊЕ

Чита се Споразум о признању кривице закључен дана 20.11.2013. године између овлашћеног подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка *////////////////////* и окривљеног *////////////////////*, ког заступа адвокат *////////////////////* у предметима овог суда број *////////////////////*
////////////////////////////////////
////////////////////////////////////

Суду приступа окривљени *////////////////////* од оца *////////* рођен у Бечеју *////////////////////* године, ЈМБГ: *////////////////////*, држављанин Републике Србије, власник *////////////////////*, са месечном зарадом од око *///000,00* динара, ожењен, отац двоје деце, са завршеном средњом школом, регулисао војну обавезу, прекршајно кажњаван, са пребивалиштем у Бечеју, улица *////////*
//////// изјављује:

Дана 20.11.2013.године сам закључио споразум о признању кривице са овлашћеним подносиоцем захтева за покретање прекршајног поступка, комуналним инспектором *////////////////////* за прекршајне поступке садржане у захтевима број *////////////////////* од 12.08.2013.године, IV *////////////////////* од 15.08.2013.године, *////////////////////* од 15.08.2013.године, *////////////////////* од 15.08.2013.године, *////////////////////* од 05.09.2013.године и *////////////////////* од 05.09.2013.године. Изјављујем да сам свесно и добровољно признао прекршаје који ми се наведеним захтевима стављају на терет, такође сам свестан свих последица закљученог споразума, а посебно да у потпуности разумем да се споразумом одричем права на суђење и улагање жалбе против пресуде суда која ће бити донета уколико суд донесе решење о усвајању споразума, те да признање нисам дао у заблуди. Предлажем суду да овај споразум усвоји, јер сам мишљења да не постоји ни један разлог прописан законом који би могао довести до другачије одлуке суда.

Суду приступа овлашћени подносилац захтева, комунални инспектор *////////////////////* од оца *////////*, рођен у *////////////////////* дана *////////////////////* године, по занимању комунални инспектор, није у сродству нити у завади са окривљеним, са пребалиштем у Бечеју, улица *////////////////////*, те изјављује:

Дана 20.11.2013.године сам, као овлашћени подносилац захтева, у предметима наш број *////////////////////* од 12.08.2013.године, *////////////////////* од 15.08.2013.године, *////////////////////* од 15.08.2013.године,

////////////////////.08.2013.године,//////////////////// од 05.09.2013. године и ////////////////////// од 05.09.2013.године закључио споразум о признању кривице са окривљеним //////////////////////, кога заступа адвокат ////////////////////// из Бечеја. Након преговора о условима признања кривице за прекршаје који се окривљеном наведеним захтевима стављају на терет постигли смо споразум о висини новчане казне, о трошковима прекршајног поступка, а у наведеном споразуму смо се одрекли права на жалбу против одлуке суда донете на основу споразума о признању кривице уколико суд у потпуности прихвати споразум. Приликом преговарања о висини новчане казне, споразумели смо се о висини која није испод законског минимума за прекршаје који се окривљеном стављају на терет. Суду смо уз захтеве за покретање прекршајног поступка у свим напред наведеним предметима приложили и друге доказе који поткрепљују признање кривице окривљеног. С тога предлажем да суд усвоји поднети споразум о признању кривице.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Врши се увид у предмете овог суда број ////////////////////// бр. //////////////////////
////////////////////

Суд је утврдио да су у потпуности испуњени услови из чл.206в ст.6 и ст.7. Закона о прекршајима, те доноси

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ СПОРАЗУМ О ПРИЗНАЊУ КРИВИЦЕ

закљученог између овлашћеног подносиоца захтева комуналног инспектора Илчешин Драгана са једне стране и са друге стране окривљеног ////////////////////// из Бечеја ул.Потиска бр.6., кога заступа адвокат бранилац ////////////////////// из Бечеја ул.Трг Ослобођења бр.3., за прекршаје из чл.16. ст.1.т.2. у вези ст.3. Одлуке о радном времену угоститељских, трговинских и занатских објеката на територији Општине Бечеј за које се окривљени терети захтевима за покретање прекршајних поступака по предметима број ////////////////////// од 12.08.2013.године, број ////////////////////// од 15.08.2013.године, број ////////////////////// од 15.08.2013.године, број IV 02 ////////////////////// .09.2013.године и број ////////////////////// од 05.09.2013. године и за прекршај из чл.106.ст.1.т.1. у вези ст.2. Одлуке о постављању и уклањању монтажних објеката привременог карактера за који се окривљени

б) дана 04.08.2013.године (недеља) у 04,10 часова у Бечеју у ~~.....~~ ~~.....~~ у угоститељском објекту под интерним називом ~~.....~~ односно у пословном простору ван пословног седишта СЗР ~~.....~~ са седиштем у Бечеју у ~~.....~~ . који је у његовом власништву радио два сата и десет минута дуже од дозвољеног радног времена,

чиме је учинио прекршај из чл.16.ст.1.т.2. у вези ст.3. Одлуке о радном времену угоститељских, трговинских и занатских објеката на територији Општине Бечеј.

Овлашћени подносилац захтева комунални инспектор ~~.....~~ ~~.....~~ окривљени ~~.....~~ су сагласни да Прекршајни суд у Бечеју као стварно и месно надлежни суд окривљеном ~~.....~~ по поднетим захтевима за покретање прекршајног поступка због прекршаја из чл.16. ст.1.т.2. у вези ст.3. Одлуке о радном времену угоститељских, трговинских и занатских објеката на територији Општине Бечеј и чл.106.ст.1.т.1. у вези ст.2. Одлуке о постављању и уклањању монтажних објеката привременог карактера на основу овог споразума изрекне новчану казну у износу од 100.000,00 динара, а за чега се окривљени обавезао да ће да плати у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде.

Овлашћени подносилац захтева комунални инспектор ~~.....~~ ~~.....~~ и окривљени ~~.....~~ су постигли договор да све трошкове прекршајног поступка који су до сада настали у поступку сноси окривљени који у паушалу износе 500,00 динара, а за које се окривљени обавезао да ће платити у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде.

Суд констатује да је ово решење постало правоснажно дана 20.11.2013.године, те да ће странкама након одржаног јавног претреса уручити писмени отправак решења о усвајању споразума о признању кривице са образложењем.

Завршено: 13,25 часова.

Записничар

Судија

Окривљени

овл. Подносилац захтева

Бранилац

8.в. ПРИМЕР РЕШЕЊА О УСВАЈАЊУ СПОРАЗУМА О ПРИЗНАЊУ
КРИВИЦЕ

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ СУД У БЕЧЕЈУ

////////////////////////////////////

Дана: 20.11.2013.

Б Е Ч Е Ј

Прекршајни суд у Бечеју, поступајући по судији Снежани Башић, решавајући о споразуму о признавању кривице закљученог између овлашћеног подносиоца захтева комуналног инспектора ////////////////////////////////////// и окривљеног //////////////////////////////////////, којег заступа бранилац //////////////////////////////////////, а након одржаног јавног претреса дана 20.11.2013.године, на основу чл.206в Закона о прекршајима, донео је дана 20.11.2013. године, следеће

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ СПОРАЗУМ О ПРИЗНАЊУ КРИВИЦЕ

закљученог између овлашћеног подносиоца захтева комуналног инспектора ////////////////////////////////////// са једне стране и са друге стране окривљеног //////////////////////////////////////, кога заступа адвокат бранилац //////////////////////////////////////, за прекршаје из чл.16. ст.1.т.2. у вези ст.3. Одлуке о радном времену угоститељских, трговинских и занатских објеката на територији Општине Бечеј за које се окривљени терети захтевима за покретање прекршајних поступака по предметима број ////////////////////////////////////// од 15.08.2013.године, број ////////////////////////////////////// од 15.08.2013.године, број IV 02 ////////////////////////////////////// од 05.09.2013.године и број ////////////////////////////////////// од 05.09.2013. године и за прекршај из чл.106.ст.1.т.1. у вези ст.2. Одлуке о постављању и уклањању монтажних објеката привременог карактера за који се окривљени терети на основу захтева број ////////////////////////////////////// од 15.08.2013.године.

Окривљени //////////////////////////////////////

1) дана 28.07.2013.године у 23,00 часова у Бечеју у ////////////////////////////////////// делу шеталишта поред реке Тисе и на делу тротоара испред угоститељског објекта „////////////////////////////////////“ ван пословног седишта, поставио ограду без одобрења надлежног органа,

чиме је учинио прекршај из чл.106.ст.1.т.1. у вези ст.2. Одлуке о постављању и уклањању монтажних објеката привременог карактера,

2) дана 18.08.2013.године (недеља) у 04,00 часова у Бечеју у ~~XXXXXXXXXX~~ ~~XXXXXXXXXX~~ у угоститељском објекту под интерним називом ~~XXXXXXXXXX~~ односно у пословном простору ван пословног седишта СЗР ~~XXXXXXXXXX~~ са седиштем у Бечеју у ~~XXXXXXXXXX~~ који је у његовом власништву радио два сата дуже од дозвољеног радног времена,

чиме је учинио прекршај из чл.16.ст.1.т.2. у вези ст.3. Одлуке о радном времену угоститељских, трговинских и занатских објеката на територији Општине Бечеј,

3) дана 10.08.2013.године (субота) у 04,20 часова у Бечеју у ~~XXXXXXXXXX~~ бб у угоститељском објекту под интерним називом ~~XXXXXXXXXX~~ односно у пословном простору ван пословног седишта СЗР ~~XXXXXXXXXX~~ са седиштем у Бечеју у ~~XXXXXXXXXX~~ који је у његовом власништву радио два сата и двадесет минута дуже од дозвољеног радног времена,

чиме је учинио прекршај из чл.16.ст.1.т.2. у вези ст.3. Одлуке о радном времену угоститељских, трговинских и занатских објеката на територији Општине Бечеј,

4) дана 09.08.2013.године (петак) у 00,45 часова у Бечеју у ~~XXXXXXXXXX~~ бб у угоститељском објекту под интерним називом ~~XXXXXXXXXX~~ односно у пословном простору ван пословног седишта СЗР ~~XXXXXXXXXX~~ са седиштем у Бечеју у ул. ~~XXXXXXXXXX~~ који је у његовом власништву радио четрдесетпет минута дуже од дозвољеног радног времена,

чиме је учинио прекршај из чл.16.ст.1.т.2. у вези ст.3. Одлуке о радном времену угоститељских, трговинских и занатских објеката на територији Општине Бечеј,

5) дана 03.08.2013.године (субота) у 04,45 часова у Бечеју у ~~XXXXXXXXXX~~ бб у угоститељском објекту под интерним називом ~~XXXXXXXXXX~~ односно у пословном простору ван пословног седишта СЗР ~~XXXXXXXXXX~~ са седиштем у Бечеју у ул. ~~XXXXXXXXXX~~ који је у његовом власништву радио два сата и четрдесетпет минута дуже од дозвољеног радног времена,

чиме је учинио прекршај из чл.16.ст.1.т.2. у вези ст.3. Одлуке о радном времену угоститељских, трговинских и занатских објеката на територији Општине Бечеј,

6) дана 04.08.2013.године (недеља) у 04,10 часова у Бечеју у ~~XXXX~~ ~~XXXXXXXXXX~~ у угоститељском објекту под интерним називом ~~XXXXXXXXXX~~ односно у пословном простору ван пословног седишта СЗР ~~XXXXXXXXXX~~ са седиштем у Бечеју у ул.Потиска бр.6. који је у његовом власништву радио два сата и десет минута дуже од дозвољеног радног времена,

чиме је учинио прекршај из чл.16.ст.1.т.2. у вези ст.3. Одлуке о радном времену угоститељских, трговинских и занатских објеката на територији Општине Бечеј.

Овлашћени подносилац захтева комунални инспектор **██████████** **██████████** окривљени **██████████** су сагласни да Прекршајни суд у Бечеју као стварно и месно надлежни суд окривљеном **██████████** по поднетим захтевима за покретање прекршајног поступка због прекршаја из чл.16. ст.1.т.2. у вези ст.3. Одлуке о радном времену угоститељских, трговинских и занатских објеката на територији Општине Бечеј и чл.106.ст.1.т.1. у вези ст.2. Одлуке о постављању и уклањању монтажних објеката привременог карактера на основу овог споразума изрекне новчану казну у износу од 100.000,00 динара, а за чега се окривљени обавезао да ће да плати у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде.

Овлашћени подносилац захтева комунални инспектор **██████████** **██████████** окривљени **██████████** су постигли договор да све трошкове прекршајног поступка који су до сада настали у поступку сноси окривљени који у паушалу износе **██████████**,00 динара, а за које се окривљени обавезао да ће платити у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Дана 20.11.2013.године овлашћени подносилац захтева комунални инспектор **██████████**, окривље **██████████** и бранилац окривљеног **██████████** су овом суду поднели закључени споразум о признању кривице који се односи на прекршаје из чл.16.ст.1.т.2. у вези ст.3. Одлуке о радном времену угоститељских, трговинских и занатских објеката на територији Општине Бечеј, и за прекршај из чл.106.ст.1.т.1. у вези ст.2. Одлуке о постављању и уклањању монтажних објеката привременог карактера који се окривљеном **██████████** стављају на терет поднетим захтевима за покретање прекршајног поступка од стране овлашћеног подносиоца захтева, ближе описаних у диспозитиву овог решења.

Након одржаног претреса дана 20.11.2013.године и извршеног увида у споразум о признању кривице, као и у прилоге захтева за покретање прекршајног поступка суд је утврдио да је основано усвајање предложеног споразума.

Наиме, суд је утврдио да је окривљени свесно и добровољно признао прекршаје који су предмет овог споразума, односно прекршаје који су предмет захтева за покретање прекршајног поступка и да је у овом случају искључена могућност признања окривљеног у заблуди.

Суд је и оценио околност да ли је споразум о признању кривице закључен у складу са одредбама чл.206б Закона о прекршајима, те је утврдио да исти поседује све елементе који су прописани тим чланом.

Такође, суд је утврдио да је окривљени потпуно свестан свих последица закљученог споразума, а посебно да у потпуности разуме да се споразумом одриче права на суђење и улагање жалбе против пресуде суда која ће бити донета на основу решења о усвајању споразума.

Увидом у предмете који су обухваћени споразумом о признању кривице суд је неспорно утврдио да постоје докази који поткрепљују признање окривљеног за прекршаје који му се стављају на терет, а који се пре свега односе на службену белешку сачињену од стране ПИ Бечеј број ~~XXXXXXXXXX~~ 28.07.2013.године, службену белешку сачињену од стране ПИ Бечеј број ~~XXXXXXXXXX~~ од 04.08.2013.године, извештај о непридржавању радног времена по општинској Одлуци од 06.08.2013.године, службену белешку сачињену од стране ПИ Бечеј број ~~XXXXXXXXXX~~ од 03.08.2013.године, извештај о непридржавању радног времена по општинској Одлуци од 06.08.2013.године, службену белешку сачињену од стране ПИ Бечеј број ~~XXXXXXXXXX~~ 10.08.2013.године, извештај о непридржавању радног времена по општинској Одлуци од 19.08.2013.године, записник о извршеној контроли радног времена угоститељских објеката од 09.08.2013.године, фотодокументацију сачињену 09.08.2013.године, службену белешку сачињену од стране ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ од 18.08.2013.године и извештај о непридржавању радног времена по општинској Одлуци од 20.08.2013.године.

Суд је такође ценио да ли је овај споразум противан разлозима правичности, те је сматрао да је санкција око које су се окривљени и његов бранилац са једне стране и овлашћени подносилац захтева са друге стране споразумели одговара тежини извршених прекршаја које је окривљени признао.

Узимајући у обзир све напред наведено суд је донео решење којим је усвојио споразум о признању кривице, с обзиром на то да су испуњени сви релевантни услови прописани чл.206в ст.6.т.1.-5. и ст.7. Закона о прекршајима.

У смислу чл.206г Закона о прекршајима против овог решења није дозвољена жалба.

Доставити:

- 1) окривљеном
- 2) браниоцу
- 3) овлашћеном подносиоцу

судија

СНЕЖАНА БАШИЋ

8.г. ПРИМЕР ПРЕСУДЕ

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ СУД У БЕЧЕЈУ
////////////////////////////////////
Дана 20.11.2013. године
Бечеј

У ИМЕ НАРОДА

Прекршајни суд у Бечеју, поступајући по судији Снежани Башић, у прекршајном предмету против ////////////////////////////////// из Бечеја, ул. //////////////////////////////////, због прекршаја из чл.16.ст.3. у вези ст.1.тач.2. Одлуке о радном времену угоститељских трговинских и занатских објеката на територији општине Бечеј („Сл.лист Општине Бечеј“ бр.4/10 и 5/10) и прекршаја из чл.106. ст.1.т.1. у вези ст.2. Одлуке о постављању и уклањању монтажних објеката привременог карактера („Сл.лист Општине Бечеј 3/12) на основу чл.20бд., чл.214., чл.217., чл.219., и чл.227. Закона о прекршајима, донео је дана 20.11.2013. године, следећу

ПРЕСУДУ

Окривљени ////////////////////////////////// од оца //////////////////////////////////, рођен у Бечеју 01.06.1975. године, држављанин Републике Србије, власник СЗР „////////////////////////////////////“, са месечном зарадом од //000,00 динара, ожењен, отац двоје деце, регулисао војну обавезу, прекршајно кажњаван, са пребивалиштем у Бечеју, //////////////////////////////////,

КРИВ ЈЕ

што је:

1) дана 28.07.2013.године у 23,00 часова у Бечеју у ////////////////////////////////// делу шеталишта поред реке Тисе и на делу тротоара испред угоститељског објекта ////////////////////////////////// у пословног седишта, поставио ограду без одобрења надлежног органа,

чиме је учинио прекршај из чл.106.ст.1.т.1. у вези ст.2. Одлуке о постављању и уклањању монтажних објеката привременог карактера,

2) дана 18.08.2013.године (недеља) у 04,00 часова у Бечеју ////////////////////////////////// насељу бб у угоститељском објекту под интерним називом ////////////////////////////////// односно у пословном простору ван пословног седишта ////////////////////////////////// са седиштем у Бечеју у ////////////////////////////////// који је у његовом власништву радио два сата дуже од дозвољеног радног времена,

чиме је учинио прекршај из чл.16.ст.1.т.2. у вези ст.3. Одлуке о радном времену угоститељских, трговинских и занатских објеката на територији Општине Бечеј,

3) дана 10.08.2013.године (субота) у 04,20 часова у Бечеју у ~~XXXXXXXXXX~~ бб у угоститељском објекту под интерним називом ~~XXXXXXXXXX~~ односно у пословном простору ван пословног седишта ~~XXXXXXXXXX~~ са седиштем у Бечеју у ~~XXXXXXXXXX~~. који је у његовом власништву радио два сата и двадесет минута дуже од дозвољеног радног времена,

чиме је учинио прекршај из чл.16.ст.1.т.2. у вези ст.3. Одлуке о радном времену угоститељских, трговинских и занатских објеката на територији Општине Бечеј,

4) дана 09.08.2013.године (петак) у 00,45 часова у Бечеју у ~~XXXXXXXXXX~~ бб у угоститељском објекту под интерним називом „~~XXXXXX~~“ односно у пословном простору ван пословног седишта ~~XXXXXXXXXX~~ са седиштем у Бечеју у ~~XXXXXXXXXX~~ који је у његовом власништву радио четрдесетпет минута дуже од дозвољеног радног времена,

чиме је учинио прекршај из чл.16.ст.1.т.2. у вези ст.3. Одлуке о радном времену угоститељских, трговинских и занатских објеката на територији Општине Бечеј,

5) дана 03.08.2013.године (субота) у 04,45 часова у Бечеју у ~~XXXXXXXXXX~~ бб у угоститељском објекту под интерним називом ~~XXXXXXXXXX~~ односно у пословном простору ван пословног седишта СЗР ~~XXXXXXXXXX~~ са седиштем у Бечеју у ~~XXXXXXXXXX~~. који је у његовом власништву радио два сата и четрдесетпет минута дуже од дозвољеног радног времена,

чиме је учинио прекршај из чл.16.ст.1.т.2. у вези ст.3. Одлуке о радном времену угоститељских, трговинских и занатских објеката на територији Општине Бечеј,

6) дана 04.08.2013.године (недеља) у 04,10 часова у Бечеју у ~~XXXXXX~~ ~~XXXXXXXXXX~~ у угоститељском објекту под интерним називом „~~XXXXXX~~“ односно у пословном простору ван пословног седишта СЗР „~~XXXXXXXXXX~~“ са седиштем у Бечеју у ул. ~~XXXXXXXXXX~~ који је у његовом власништву радио два сата и десет минута дуже од дозвољеног радног времена,

чиме је учинио прекршај из чл.16.ст.1.т.2. у вези ст.3. Одлуке о радном времену угоститељских, трговинских и занатских објеката на територији Општине Бечеј,

па га суд на основу закљученог споразума о признању кривице у смислу чл.206а Закона о прекршајима и чл.35. Закона о прекршајима

О С У Ћ У Ј Е

На плаћање НОВЧАНЕ КАЗНЕ у износу од :~~//////////~~ (~~//////////~~) динара.

Окривљени је новчану казну дужан платити у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде, у смислу чл.36. Закона о прекршајима, у противном иста ће се заменити казном затвора и то у трајању од 60 (шездесет) дана, тако што се за сваких започетих ~~//////////~~ динара одређује један дан затвора, а у осталом делу новчана казна ће се наплатити принудним путем на основу чл.37. Закона о прекршајима.

На основу чл.130., 131. и чл.132. Закона о прекршајима окривљени се обавезује на плаћање трошкова прекршајног поступка у паушалном износу од 500,00 (петстотина) динара у року од 15 дана од дана правоснажности ове пресуде, под претњом принудног извршења, као и и у складу са чл.27. ст.2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима („Сл. Гласник РС“ бр. 57/2003).

Окривљени је дужан новчану казну уплатити на жиро рачун број 840-743351843-13, а трошкове поступка на жиро рачун број 840-743922843-33, са позивом на број 97 61238000256213, у року и на начин како је то напред наведено.

О б р а з л о ж е њ е

Овлашћени подносилац захтева, Општина Бечеј Одељења за урбанизам, грађевинарство, комуналне послове и заштиту животне средине, одсек за комуналне послове и саобраћај комунални инспектор ~~//////////~~, окривљен ~~//////////~~ бранилац окривљеног ~~//////////~~ у овом суду дана 20.11.2013.године поднели закључен споразум о признању кривице који се односи на прекршаје из чл.16.ст.1.т.2. у вези ст.3. Одлуке о радном времену угоститељских, трговинских и занатских објеката на територији Општине Бечеј, и за прекршај из чл.106.ст.1.т.1. у вези ст.2. Одлуке о постављању и уклањању монтажних објеката привременог карактера који се окривљеном ~~//////////~~ стављају на терет поднетим захтевима за покретање прекршајног поступка од стране овлашћеног подносиоца захтева, ближе описаних у изреци ове пресуде.

Након одржаног претреса и извршеног увида у споразум о признању кривице и прилоге из захтева за покретање прекршајних поступака суд је утврдио да га треба усвојити.

На одржаном претресу 20.11.2013.године окривљени је упознат са

свим последицама закљученог споразума, а посебно да у потпуности разуме да се споразумом одриче права на суђење и улагање жалбе против пресуде суда која ће бити донета на основу решења о усвајању споразума. На самом претресу суд је утврдио да је окривљени свесно и добровољно признао прекршај односно прекршаје који су предмет захтева, те је у овом случају искључена могућност да је окривљени дао признање у заблуди, а узимајући у обзир остале доказе службену белешку сачињену од стране ПИ Бечеј број Инф. 9/13 од 28.07.2013.године, службену белешку сачињену од стране ПИ Бечеј број Инф. 11/13 од 04.08.2013.године, извештај о непридржавању радног времена по општинској Одлуци од 06.08.2013.године, службену белешку сачињену од стране ПИ Бечеј број Инф. 10/13 од 03.08.2013.године, извештај о непридржавању радног времена по општинској Одлуци од 06.08.2013.године, службену белешку сачињену од стране ПИ Бечеј број Инф. 15/13 од 10.08.2013.године, извештај о непридржавању радног времена по општинској Одлуци од 19.08.2013.године, записник о извршеној контроли радног времена угоститељских објеката од 09.08.2013.године, фотодокументацију сачињену 09.08.2013.године, службену белешку сачињену од стране ПС Бечеј број Инф. 18/13 од 18.08.2013.године и извештај о непридржавању радног времена по општинској Одлуци од 20.08.2013.године, а који у потпуности поткрепљују признање кривице окривљеног.

Суд је такође на главном претресу одржаном 20.11.2013.године утврдио да је споразум о признању кривице закључен у складу са одредбама чл.206б Закона о прекршајима, да овај закључени споразум није противан разлозима правичности, да санкције одговарају тежини учињених прекршаја које је окривљени признао, те је решењем од 20.11.2013.године усвојио споразум о признању кривице, а на основу чл.206д Закона о прекршајима донео ову пресуду.

Против ове пресуде није дозвољена жалба.

Доставити:
1) окривљеном
2) браниоцу
3) подносиоцу

судија

СНЕЖАНА БАШИЋ

ПРИМЕРИ ПРАКСЕ ПРЕКРШАЈНОГ СУДА У ЗАЈЕЧАРУ

Жељка Петровић, вф председника ПС у Зајечару

Споразум о признању кривице, институт је англосаксонског права, али је своју примену нашао и у већини земаља Европске уније. Овај институт налази примену у:

1. редовом кривичном поступку,
2. поступку за ратне злочине,
3. прекршајном поступку.

Изменама Закона о прекршајима из 2009. године, у прекршајну материју уведен је поступак о признању кривице, по угледу на сличан поступак предвиђен у Законику о кривичном поступку.

Међутим, овај институт, који постоји у важећем Закону о прекршајима, као Споразум о признању кривице, слабо је примењиван у пракси.

Прекршајни суд у Зајечару, међу првима је применио овај институт и донео пресуду на основу закљученог Споразума о признању кривице.

Овлашћени подносилац Захтева за покретање прекршајног поступка и окривљени, којег је заступао овлашћени бранилац, доставили су Прекршајном суду у Зајечару, Споразум о признању кривице, који су закључили дана 31.01.2014.године.

Прилог: Споразум о признању кривице

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА
ПУ ЗАЈЕЧАР
ПС СОКОБАЊА

СОКОБАЊА

Овлашћени представник подносиоца Захтева, полицијски службеник Лазаревић Војкан, по овлашћењу начелника ПС Сокобања, и окривљени **////////////////////**, од оца **////////////////** рођен у **////////////////////** дана **////////////////** године, ЈМБГ: **////////////////**, са пребивалиштем у **////////////////** **////////////////**, у присуству браниоца, адвоката Аранђеловић Дарка, из Сокобање, ул. Карађорђева бр.15, у просторијама ПС Сокобања у Сокобањи, на основу чл.206.а Закона о прекршајима, закључују

СПОРАЗУМ О ПРИЗНАЊУ КРИВИЦЕ

за прекршаје из чл.35. ст.1. тач.2. Закона о оружју и муницији и чл.35 ст.1. тач.б. Закона о оружју и муницији за које се окривљени терети на основу Захтева за покретање прекршајног поступка број **////////////////////**, 02.12.2013. године.

Овај Споразум о признању кривице, заснива се на потпуној сагласности овлашћеног представника подносиоца Захтева, полицијског службеника Лазаревић Војкана, и окривљеног **////////////////////** и његовог браниоца о свим законом предвиђеним елементима за закључење споразума.

Члан 1.

Окривљени **////////////////////** свесно и добровољно признаје да је:

1. неутврђеног датума, противно одредбама чл.7. ст.2. Закона о оружју и муницији, без одобрења надлежног органа набавио муницију за оружје са олученим цевима, и то 16 метака, кал.7,9мм, које је држао у својој породичној кући у **////////////////** **////////////////**, а који су пронађени од стране полицијских службеника ПС Сокобања, дана 24.10.2013. године у 10,00 часова, приликом вршења претреса стана и других просторија именованог лица,

2. поступио противно одредбама чл.12. Закона о оружју и муницији, односно држао је незаконно и на други начин необезбеђено ватрено оружје у легалном поседу, и то револвер, **//////////** **//////////** фабричког броја **////** које је држао на основу Оружног листа број **////** издат од стране ПС Сокобања, те на тај начин омогућио да у посед наведеног оружја дође за сада НН лице, а што је такође утврђено дана 24.10.2013. године приликом претреса стана и других просторија именованог лица.

- чиме је извршио прекршаје из чл.35. ст.1. тач.2. Закона о оружју и муницији и чл.35. ст.1. тач.6. Закона о оружју и муницији за које се окривљени терети на основу Захтева за покретање прекршајног поступка број **//////////** од 02.12.2013. године.

Члан 2.

Овлашћени представник подносиоца Захтева, полицијски службеник Лазаревић Војкан, по овлашћењу начелника ПС Сокобања, и окривљени **//////////**, сагласни су да Прекршајни суд у Зајечару – Одељење у Сокобањи, као стварно и месно надлежни суд, окривљеном **//////////** по поднетом Захтеву за покретање прекршајног поступка због прекршаја из чл.35. ст.1. тач.2. Закона о оружју и муницији и чл.35 ст.1. тач.6. Закона о оружју и муницији, на основу овог споразума изрекне новчану казну у износу од **//**.000,00 динара (**//////////** хиљада) динара, као и заштитну меру, одузимање предмета прекршаја која је обавезна, а односи се на следеће предмете: 16 (шеснаест) бојевих метака калибра 7,9мм и 1 (један) Оружни лист број **////**, серијског броја **//////////** издат за револвер **//////////** фабричког броја **////** на име **//////////**

Изречену новчану казну, окривљени се обавезује да плати у року од 15 дана од правноснажности пресуде.

Члан 3.

Овлашћени представник подносиоца Захтева, полицијски службеник Лазаревић Војкан, по овлашћењу начелника ПС Сокобања, и окривљени **//////////** су постигли договор да све трошкове прекршајног поступка који су до сада настали у поступку сноси окривљени, а за које се обавезује да ће их платити

у року од 15 дана од правноснажности пресуде.

Члан 4.

Овлашћени представник подносиоца Захтева, полицијски службеник Лазаревић Војкан, по овлашћењу начелника ПС Сокобања, и окривљени ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~, са браниоцем, адвокатом Аранђеловић Дарком, сагласно изјављују да се одричу од права на жалбу против одлуке суда којом би у потпуности био прихваћен овакав споразум.

Члан 5.

Овај Споразум о признању кривице закључен је дана 31.01.2014. године у 10,00 часова и сачињен је у пет истоветних примерака од којих један задржава окривљени, бранилац и овлашћени подносилац Захтева, а остали примерци ће бити достављени Прекршајном суду у Зајечару – Одељење у Сокобањи на даље поступање.

ОКРИВЉЕНИ ОВЛ. ПОДНОСИЛАЦ ЗАХТЕВА БРАНИЛАЦ

Дана 31.01.2014. године, пред Прекршајним судом у Зајечару, одржан је главни претрес, на којем је разматран и усвојен Споразум о признању кривице закључен дана 31.01.2014. године, између овлашћеног представника подносиоца Захтева за покретање прекршајног поступка и окривљеног, којег је заступао овлашћени бранилац.

Прилог: Записник о главном претресу

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ СУД У ЗАЈЕЧАРУ
10- Пр.број //
Дана 31.01.2014. године
Зајечар

ЗАПИСНИК О ГЛАВНОМ ПРЕТРЕСУ

Сачињен дана 31.01.2014. године, пред Прекршајним судом у Зајечару-Одељење у Сокобањи, у предмету против окривљеног //, због прекршаја из чл.35. ст.1. тач.2. и тач.б. Закона о оружју и муницији
Започето у 12,00 часова

ПРИСУТНИ СУ

Од стране суда

Судија: Жељка Петровић
Судијски помоћник: Тања Петковић
Записничар: Бистрица Марјановић

Од странака

Окривљени: //ћ
Бранилац: адв. //
Овл.подносилац захтева: //

Помоћник комнадира ПС Сокобања, полицијски наредник прве класе, Војкан Лазаревић, као овлашћени представник подносиоца Захтева за покретање прекршајног поступка и окривљени //, ког заступа адвокат // из Сокобање, достављају суду Споразум о признању кривице, који су закључили дана 31. 01. 2014. године, у предмету овог суда број 10-Пр.бр // /13.

Након преговора о условима признања кривице за прекршаје који се окривљеном стављају на терет наведеним Захтевом, постигли смо споразум о висини новчане казне, о трошковима прекршајног поступка, као и о изрицању заштитне мере одузимање предмета прекршаја која је обавезна, а у наведеном Споразуму смо се одрекли права на жалбу против одлуке суда донете на основу Споразума о признању кривице, уколико суд у потпуности прихвати Споразум. Приликом преговарања о висини новчане казне, споразумели смо се о висини која није испод законског минимума за прекршаје који се окривљеном стављају на терет. Суду смо уз Захтев за покретање прекршајног поступка, у напред наведеном предмету, приложили и друге доказе који поткрепљују признање кривице окривљеног. Стога, предлажем да суд усвоји поднети Споразум о признању кривице.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Врши се увид у списе предмета број 10-Пр.бр. //

Суд је утврдио да су у потпуности испуњени услови из чл.206в. ст.6. Закона о прекршајима, те доноси

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ СПОРАЗУМ О ПРИЗНАЊУ КРИВИЦЕ, закључен између овлашћеног представника подносиоца Захтева, // // једне стране, и окривљеног // из //, са друге стране, кога заступа бранилац адв. Аранђеловић Дарко из Сокобање, за прекршаје из чл.35. ст.1 тач 2 и чл. 35. ст 1 тач.6. Закона о оружју и муницији, за које се окривљени терети Захтевом за покретање прекршајног поступка по бр. // од дана // године

Окривљени // је:

1. неутврђеног датума противно одредбама чл.7. ст.2. Закона о оружју и муницији, без одобрења надлежног органа, набавио

муницију за оружје са олученим цевима и то: 16 метака, калибра //мм, које је држао у својој породичној кући у //, а који су пронађени од стране полицијских службеника ПС Сокобања, дана 24.10.2013. године у 10,00 часова, приликом вршења претреса стана и других просторија именованих лица, на основу наредбе Основног суда у Зајечару, бр.// од // године,

- чиме је учинио прекршај из чл.35. ст.1. тач.2. Закона о оружју и муницији,

2. држао незаконито и на други начин необезбеђено ватрено оружје у легалном поседу и то //, фаб.броја //, које је држао на основу Оружног листа бр.// издат од стране ПС Сокобања, те је на тај начин омогућио да у посед наведеног оружја дође НН лице, што је утврђено дана 24.10.2013. године, у 10.00 часова, приликом претреса стана и других просторија окривљеног,

- чиме је учинио прекршај из чл.35. ст.1. тач.6. Закона о оружју и муницији.

Овлашћени представник подносица Захтева, // окривљени // сагласни су да Прекршајни суд у Зајечару-Одељење у Сокобањи, као стварно и месно надлежни суд, окривљеном //, по поднетом Захтеву за покретање прекршајног поступка због прекршаја из чл.35. ст.1. тач.2. и тач.6. Закона о оружју и муницији, на основу овог Споразума, изрекне **НОВЧАНУ КАЗНУ** у износу од //.**000,00 (//хиљада) динара**, а да се окривљени обавезао да ће исту платити у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Овлашћени представник подносиоца Захтева, // окривљени //, постигли су договор да све трошкове прекршајног поступка који су до сада настали у поступку, сноси окривљени, а који у паушалу износе //,00 (//) динара, и за које се окривљени обавезао да ће платити у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Окривљеном // на основу чл.35. ст.2. Закона о оружју и муницији, изриче се као обавезна, заштитна мера **ОДУЗИМАЊЕ ПРЕДМЕТА ПРЕКРШАЈА** и то: 16 (шеснаест) бојевих метака калибра //мм, један (1) Оружни лист број //, серијског

броја // издат за // фабрички број // на име // Ову меру извршиће надлежни орган, по правноснажности ове пресуде.

Суд констатује да је ово Решење постало правноснажно дана 31.01.2014. године, те да ће странкама након одржаног јавног претреса уручити писмени отправак Решења о усвајању Споразума о признању кривице са образложењем.

Завршено у 12,30 часова.

Записничар

Судија

Окривљени

Овл. подносилац захтева

Бранилац

На основу усвојеног Споразума о признању кривице, Прекршајни суд у Зајечару је донео пресуду.

Прилог: Пресуда по Споразуму о признању кривице

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ СУД У ЗАЈЕЧАРУ
10-Пр.број //
Дана 31.01.2014. године
Зајечар

У ИМЕ НАРОДА

Прекршајни суд у Зајечару - Одељење у Сокобањи, и то судија Жељка Петровић у прекршајном поступку против окривљеног // из // због прекршаја из чл.35. ст.1. тач.2. и чл.35.ст.1 тач.6. Закона о оружју и муницији, на основу чл.206д., чл.214., чл.217., чл.219., и чл.227. Закона о прекршајима, донео је дана 31.01.2014. године, следећу

ПРЕСУДУ

Окривљени: //, рођен // године у //, ЈМБГ: //, са пребивалиштем у //, дипломирани //, ожењен, отац //, всс, са месечним приходима од // динара, прекршајно некажњаван,

КРИВ ЈЕ

1. Зато што је, неутврђеног датума, противно одредбама чл.7. ст.2. Закона о оружју и муницији, без одобрења надлежног органа, набавио муницију за оружје са олученим цевима, и то 16 метака, калибра //мм, које је држао у својој породичној кући у // а који су пронађени од стране полицијских службеника ПС Сокобања, дана 24.10.2013. године у 10,00 часова, приликом вршења претреса стана и других просторија именованих лица, на основу Наредбе Основног суда у Зајечару, бр.// од 22.10.2013. године,

- чиме је учинио прекршај из чл.35. ст.1. тач.2. Закона о оружју и муницији,

2. Зато што је држао, незаконито и на други начин необезбеђено, ватрено оружје у легалном поседу, и то револвер марке **//////////**, калибра **//////////** фаб.броја **//////**, које је држао на основу Оружног листа бр. **//////** издат од стране **//////////**, те је на тај начин омогућио да у посед наведеног оружја дође НН лице, што је утврђено дана 24.10.2013. године у 10,00 часова, приликом претреса стана и других просторија,

- чиме је учинио прекршај из чл.35. ст.1. тач.6. Закона о оружју и муницији,

- па га суд на основу закљученог споразума о признању кривице, у смислу чл.206а чл.35 и 39 Закона о прекршајима

О С У Ћ У Ј Е

На **НОВЧАНУ КАЗНУ** у износу од **///000,00 (////////// хиљада) динара**. Окривљени је новчану казну дужан платити у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, у смислу чл.36. Закона о прекршајима, у противном иста ће се заменити казном затвора у трајању од **///(//////////) дана**, тако што се за сваких започетих 1.000,00 (хиљаду) динара одређује један дан затвора, на основу чл.37. Закона о прекршајима.

Казну уплатити на жиро рачун бр. 840-743321843-94, по моделу 97, позивом на број **//////////**.

На основу чл.130., чл.131., и чл.132. Закона о прекршајима, окривљени се обавезује на плаћање трошкова поступка у пашалном износу од **///,00 (//////////) динара** у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, на жиро рачун 840-743122843-59, са позивом на број из претходног става.

Окривљеном **//////////**, на основу чл.35. ст.2. Закона о оружју и муницији, изриче се као обавезна **ЗАШТИТНА МЕРА ОДУЗИМАЊЕ ПРЕДМЕТА ПРЕКРШАЈА** и то: 16 (шеснаест) бојевих метака калибра 7,9мм и 1 (један) Оружни лист број **//////**, серијског броја **//////////** издат за револвер **//////////**, фабрички број **//////////** на име **//////////**

Меру одузимања предмета прекршаја, извршиће надлежни орган по правноснажности ове пресуде.

Ради евиденције о уплати, потребно је примерке уплатница доставити Прекршајном суду Зајечар – Одељењу у Сокобањи.

Образложење

Овлашћени представник подносиоца Захтева, Полицијске станице Сокобања, **////////////////////**, окривљени **////////////////** **////////////////** бранилац окривљеног адв. Аранђеловић Дарко, овом суду су дана 31.01.2014. године, поднели закључен Споразум о признању кривице, који се односи на прекршаје из чл.35. ст.1. тач.2. и чл.35. ст.1. тач.6. Закона о оружју и муницији, који се окривљеном **////////////////////** стављају на терет поднетим Захтевом за покретање прекршајног поступка од стране овлашћеног подносиоца Захтева, ближе описаних у изреци ове пресуде.

Након одржаног претреса и извршеног увида у Споразум о признању кривице и увидом у списе предмета, суд је утврдио да исти треба усвојити.

На одржаном претресу дана 31.01.2014. године, окривљени је упознат са свим последицама закљученог споразума, а посебно да у потпуности разуме да се споразумом одриче права на суђење и улагање жалбе против пресуде суда која ће бити донета на основу Решења о усвајању споразума. На самом претресу, суд је утврдио да је окривљени свесно и добровољно признао прекршаје који су предмет Захтева, те је у овом случају искључена могућност да је окривљени дао признање у заблуди, а узимајући у обзир остале писане доказе, Потврду о привремено одузетим предметима **////////////////////** **////////////////////** сачињену од стране овлашћених службених лица ПС Сокобања дана 24.10.2013. године, Службену белешку о обавештењу примљеном од грађана **////////////////////** од дана 24.10.2013. године, и Записник о претресању стана и других просторија **////////////////////** сачињен од стране овлашћених службених лица ПС Сокобања дана 24.10.2013. године а који у потпуности поткрепљују признање кривице окривљеног.

Такође, суд је на главном претресу одржаном дана 31.01.2014. године, утврдио да је Споразум о признању кривице закључен у складу са одредбама чл.206б Закона о прекршајима, да овај закључени споразум није противан разлозима правичности,

да санкције одговарају тежини учињених прекршаја које је окривљени признао, те је Решењем од дана 31.01.2014. године усвојио Споразум о признању кривице, а на основу чл.206д Закона о прекршајима донео ову пресуду.

Против ове пресуде није дозвољена жалба.

Доставити:

1. окривљеном
2. браниоцу
3. подносиоцу захтева

СУДИЈА

Жељка Петровић

Нови Закон о прекршајима, који се примењује од 01. марта 2014. године, у глави XXVI, такође предвиђа примену института споразумног признања прекршаја, с тим што је законодавац унео једну терминолошку измену и термин „кривица“, заменио термином „прекршај“.

Наиме, како су прекршаји већином формални деликти и већ у моменту чињења или пропуштања дужне радње, је очигледно да ли прекршај постоји или не, имало је смисла третирати га као поступак признања прекршаја, те је ова измена у потпуности оправдана.

Новим Законом о прекршајима, од члана 233. до члана 238. детаљно је прописана примена овог института у прекршајном поступку.

Закључивање споразума

Када се прекршајни поступак води за један прекршај или за више прекршаја у стицају, овлашћени подносилац Захтева, усмено или писано, може предложити окривљеном и његовом браниоцу закључење Споразума о признању прекршаја, односно окривљени и његов бранилац могу овлашћеном подносиоцу Захтева предложити закључење таквог споразума.

Када се упути овакав предлог, странке и бранилац могу преговарати о условима признања прекршаја који се окривљеном стављају на терет.

Споразум о признању прекршаја, подноси се судији до доношења првостепене одлуке. Споразум о признању се не може закључити у вези са прекршајем за који се издаје прекршајни налог.

Садржина споразума

Споразум о признању прекршаја садржи:

- опис прекршаја који се окривљеном ставља на терет;
- признање окривљеног да је учинио прекршај из тачке 1. овог става;
- споразум о врсти и висини казне, односно о другим прекршајним санкцијама које ће окривљеном бити изречене;
- изјаву овлашћеног подносиоца о одустајању од прекршајног гоњења за прекршаје који нису обухваћени споразумом о признању;
- споразум о трошковима прекршајног поступка, о одузимању имовинске користи прибављене прекршајем, о повраћају предмета прекршаја и о имовинскоправном захтеву, уколико је поднет;
- изјаву о одрицању странака и браниоца од права на жалбу против одлуке суда донете на основу прихватања споразума о признању;
- потпис странака и браниоца.

У споразуму о признању прекршаја, овлашћени подносилац Захтева и окривљени се могу сагласити о изрицању окривљеном казне која, по правилу, не може бити испод законског минимума за прекршај који се окривљеном ставља на терет.

Одлучивање о споразуму

О Споразуму о признању прекршаја одлучује суд, који споразум може решењем:

- **одбацити,**
- **усвојити,** или
- **одбити.**

Суд о Споразуму о признању прекршаја одлучује на рочишту на које се позивају овлашћени подносилац Захтева, окривљени и бранилац, а о рочишту се обавештавају оштећени и његов пуномоћник.

Рочиште из става 3. овог члана се одржава без присуства јавности.

Прилог: образац Записника са рочишта о постизању Споразума о признању прекршаја

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ СУД У <назив суда>
Одељење у <назив одељења>
<Адреса суда>
Број предмета <број предмета>
Датум доношења <__/__/__>

ЗАПИСНИК СА РОЧИШТА О ПОСТИЗАЊУ СПОРАЗУМА О ПРИЗНАЊУ ПРЕКРШАЈА

Сачињен дана <датум>, пред Прекршајним судом у <назив суда>, Одељење у <назив одељења>, у предмету против окривљеног <име и презиме окривљеног> из <адреса и место пребивалишта>, због прекршаја из <правна квалификација прекршаја>

Започето у <време>

ПРИСУТНИ СУ

Од стране суда

Судија: <име и презиме>

Записничар: <име и презиме>

Од странака

Окривљени: <име и презиме>

Бранилац: адв. <име и презиме>

Овл.подносилац захтева: <име и презиме>

<Име и презиме подносиоца захтева>, као овлашћени подносилац Захтева за покретање прекршајног поступка и окривљени <име и презиме окривљеног>, ког заступа адвокат <име и презиме браниоца> из <адреса и место пребивалишта браниоца>, достављају суду Споразум о признању прекршаја, који су закључили дана <датум>, у предмету овог суда број <број предмета>.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Чита се Споразум о признању прекршаја закључен дана <datum> између овлашћеног подносиоца Захтева за покретање прекршајног поступка, <име и презиме подносиоца захтева> и окривљеног <име и презиме окривљеног>, ког заступа адвокат <име и презиме браниоца> у предмету овог суда број <број предмета>.

Суду приступа окривљени <име и презиме окривљеног>, од оца <име оца окривљеног>, <место и датум рођења>, <адреса и место пребивалишта>, <ЈМБГ>, <држављанство>, <занимање и место запослења>, <месечни приходи>, <породичне прилике>, <стручна спрема>, <адреса електронске поште>, <број динарског и девизног рачуна>, <претходна прекршајна кажаваност>, те изјављује:

Дана <datum>, закључио сам Споразум о признању прекршаја са овлашћеним подносиоцем Захтева за покретање прекршајног поступка, <име и презиме подносиоца захтева>, за прекршаје садржане у Захтеву <број захтева> од <datum подношења захтева>. Изјављујем да сам свесно и добровољно признао прекршаје који ми се наведеним Захтевом стављају на терет, такође сам свестан свих последица закљученог Споразума, а посебно да у потпуности разумем да се споразумом одричем права на суђење и улагање жалбе против пресуде суда која ће бити донета уколико суд донесе Решење о усвајању споразума, те да признање нисам дао у заблуди. Предлажем суду да овај Споразум усвоји, јер сам мишљења да не постоји ниједан разлог прописан законом који би могао довести до другачије одлуке суда.

Суду приступа овлашћени подносилац Захтева, <име и презиме подносиоца захтева>, од оца <име оца подносиоца захтева>, <datum рођења подносиоца захтева>, <занимање подносиоца захтева>, није у сродству нити у завади са окривљеним, са пребалиштем <адреса и место пребивалишта подносиоца захтева>, те изјављује:

Дана <datum>, као овлашћени подносилац Захтева <број захтева> од <datum подношења захтева>, закључио сам Споразум о признању прекршаја са окривљеним <име и презиме

окривљеног», кога заступа адвокат <име и презиме браниоца> из <адреса и место пребивалишта браниоца>. Након преговора о условима признања прекршаја који се окривљеном стављају на терет наведеним Захтевом, постигли смо споразум о висини новчане казне, о трошковима прекршајног поступка, а у наведеном споразуму смо се одрекли права на жалбу против одлуке суда донете на основу Споразума о признању прекршаја, уколико суд у потпуности прихвати споразум. Приликом преговарања о висини новчане казне, споразумели смо се о висини која није испод законског минимума за прекршаје који се окривљеном стављају на терет. Суду смо уз Захтев за покретање прекршајног поступка, у напред наведеном предмету приложили и друге доказе који поткрепљују признање кривице окривљеног. Стога предлажем да суд усвоји поднети Споразум о признању прекршаја.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Врши се увид у списе предмета број <број предмета>

Суд је утврдио да су у потпуности испуњени услови из чл.236. ст.1. Закона о прекршајима, те доноси

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ СПОРАЗУМ О ПРИЗНАЊУ ПРЕКРШАЈА, закључен између овлашћеног подносиоца Захтева <име и презиме подносиоца захтева> са једне стране, и окривљеног <име и презиме окривљеног>, из <место пребивалишта окривљеног>, са друге стране, кога заступа адвокат <име и презиме браниоца>, из <место пребивалишта браниоца>, за прекршаје из <правна квалификација прекршаја>, за које се окривљени терети Захтевом за покретање прекршајног поступка <број захтева>, од <datum подношења захтева>.

Окривљени <име и презиме окривљеног> је:

1) <чињенични опис прекршаја>,

чиме је учинио прекршај из <правна квалификација прекршаја>

2) <чињенични опис прекршаја>

чиме је учинио прекршај из <правна квалификација прекршаја>.

Овлашћени подносилац Захтева <име и презиме подносиоца захтева> и окривљени <име и презиме окривљеног>, сагласни су да Прекршајни суд у <назив суда>, Одељење у <назив одељења>, као стварно и месно надлежни суд, окривљеном <име и презиме окривљеног>, по поднетом Захтеву за покретање прекршајног поступка због прекршаја из <правна квалификација прекршаја>, на основу овог споразума изрекне новчану казну у износу од <износ>, <словима> динара, а да се окривљени обавезао да ће исту платити у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Овлашћени подносилац Захтева, <име и презиме подносиоца захтева> и окривљени <име и презиме окривљеног>, постигли су договор да све трошкове прекршајног поступка који су до сада настали у поступку, сноси окривљени, а који у паушалу износе <износ>, <словима> динара, и за које се окривљени обавезао да ће платити у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Суд констатује да је ово Решење постало правноснажно дана <датум>, те да ће странкама након одржаног јавног претреса уручити писмени отправак Решења о усвајању споразума о признању прекршаја са образложењем.

Завршено у <време>

Записничар

(потпис)

Окривљени

(потпис)

Бранилац

(потпис)

Судија

(потпис)

овл. подносилац захтева

(потпис)

Суд ће Споразум о признању прекршаја одбацити, ако је поднет након доношења првостепене одлуке. Против решења о одбацивању споразума о признању жалба није дозвољена.

Суд ће Решењем одбацити Споразум о признању прекршаја ако на рочиште не дође уредно позвани окривљени и не оправда своје одсуство. Против Решења о одбацивању споразума о признању прекршаја, жалба није дозвољена. Рочиште из става 3. овог члана се може одржати и без присуства уредно позваног овлашћеног подносиоца Захтева.

Прилог: образац Решења о одбацивању Споразума о признању прекршаја

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ СУД У <назив суда>
Одељење у <назив одељења>
<Адреса суда>
Број предмета <број предмета>
Датум доношења <_/_/_>

Прекршајни суд у <назив суда>, Одељење у <назив одељења>, судија <име и презиме судије> решавајући о споразуму о признању прекршаја закљученог између овлашћеног подносиоца Захтева <назив подносиоца Захтева>, и окривљеног <име и презиме окривљеног>, из <место пребивалишта окривљеног>, <навести име браниоца уколико је ангажован у поступку>, на основу чл.235. ст.2. Закона о прекршајима, дана <датум доношења решења>, доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ СПОРАЗУМ О ПРИЗНАЊУ ПРЕКРШАЈА закључен између овлашћеног подносиоца Захтева <назив подносиоца Захтева> са једне стране, и окривљеног <име и презиме окривљеног>, из <место пребивалишта окривљеног>, са друге

стране, за прекршај из <правна квалификација прекршаја>, за које се окривљени терети Захтевима за покретање прекршајних поступака <навести све Захтеве>, <уколико је реч о стицају разноврсних прекршаја, навести све правне квалификације истих>.

Окривљени <име и презиме окривљеног>, из <место пребивалишта окривљеног> је:

1.<навести чињенични опис и правну квалификацију прекршаја>,

2.<навести чињенични опис и правну квалификацију прекршаја>, итд, колико има прекршаја.

Образложење

Дана <датум>, овлашћени подносилац Захтева <навести име и презиме подносиоца> и окривљени <име и презиме окривљеног>, овом суду су поднели закључени споразум о признању прекршаја, који се односи на прекршаје из <навести правне квалификације прекршаја>, а који се окривљеном <име и презиме окривљеног>, стављају на терет поднетим Захтевима за покретање прекршајног поступка, ближе описаних у диспозитиву овог Решења.

Након извршеног увида у споразум о признању прекршаја, суд је утврдио да је исти закључен дана <датум>, након доношења првостепене пресуде која је донета дана <датум>.

Обзиром да је неспорно утврђено да је споразум о признању прекршаја закључен након доношења пресуде <број пресуде и датум доношења>, то је суд исти одбацио, сходно чл.235. ст.2. Закона о прекршајима.

Против овог Решења није дозвољена жалба.

Решење доставити:

1. окривљеном,

2. браниоцу окривљеног,
3. овлашћеном подносиоцу Захтева.

Печат Потпис:

<име и презиме судије>

Решење о усвајању споразума о признању прекршаја

Суд ће решењем **усвојити споразум о признању прекршаја**, ако утврди:

- да је окривљени свесно и добровољно признао прекршај, односно прекршаје који су предмет Захтева и да је искључена могућност признања окривљеног у заблуди;
- да је споразум закључен у складу са одредбама члана 234. овог закона;
- да је окривљени потпуно свестан свих последица закљученог споразума, а посебно да у потпуности разуме да се споразумом одриче права на суђење и улагање жалбе против пресуде суда донете на основу Решења о усвајању споразума;
- да споразумом о признавању нису повређена права оштећеног или да он није противан разлозима правичности.

Када није испуњен један или више услова из овог члана, или када казна, односно друга прекршајна санкција утврђена у Споразуму о признању прекршаја очигледно не одговара тежини прекршаја који је окривљени признао, суд ће донети Решење којим се одбија Споразум о признању прекршаја. Признање окривљеног дато у споразуму који од суда није прихваћен, не може бити доказ у прекршајном поступку.

Прилог: образац Решења о одбијању Споразума о признању прекршаја

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ СУД У <назив суда>
Одељење у <назив одељења>
<Адреса суда>
Број предмета <број предмета>
Датум доношења <_/_/___>

Прекршајни суд у <назив суда>, Одељење у <назив одељења>, судија <име и презиме судије> решавајући о споразуму о признању прекршаја закљученог између овлашћеног подносиоца Захтева <назив подносиоца Захтева>, и окривљеног <име и презиме окривљеног>, из <место пребивалишта окривљеног>, <навести име браниоца уколико је ангажован у поступку>, а након одржаног јавног претреса дана <датум>, на основу чл.236. ст.2. Закона о прекршајима, дана <датум доношења решења>, доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ СПОРАЗУМ О ПРИЗНАЊУ ПРЕКРШАЈА закључен између овлашћеног подносиоца Захтева <назив подносиоца Захтева> са једне стране, и окривљеног <име и презиме окривљеног>, из <место пребивалишта окривљеног>, са друге стране, за прекршај из <правна квалификација прекршаја>, за које се окривљени терети Захтевима за покретање прекршајних поступака <навести све Захтеве>, <уколико је реч о стицају разноврсних прекршаја, навести све правне квалификације истих>.

Окривљени <име и презиме окривљеног>, из <место пребивалишта окривљеног> је:

- 1.<навести чињенични опис и правну квалификацију прекршаја>,
- 2.<навести чињенични опис и правну квалификацију прекршаја>, итд, колико има прекршаја.

Образложење

Дана <дaтум>, овлашћени подносилац Захтева <навести име и презиме подносиоца> и окривљени <име и презиме окривљеног>, овом суду су поднели закључени споразум о признању прекршаја који се односи на прекршаје из <навести правне квалификације прекршаја>, а који се окривљеном <име и презиме окривљеног>, стављају на терет поднетим Захтевима за покретање прекршајног поступка, ближе описаних у диспозитиву овог Решења.

Суд је увидом у споразум о признању прекршаја утврдио да су овлашћени подносилац Захтева <навести име и презиме подносиоца> и окривљени <име и презиме окривљеног>, сагласни да Прекршајни суд у <назив суда> као стварно и месно надлежни суд, окривљеном <име и презиме окривљеног>, по поднетим Захтевима за покретање прекршајног поступка, због прекршаја из <навести правне квалификације прекршаја>, на основу овог споразума, изрекне новчану казну у износу од <навести износ> динара, а окривљени се обавезао да ће исту платити у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, као и да све трошкове прекршајног поступка који су до сада настали у поступку, сноси окривљени, а који у паушалу износе <навести износ>, за које се окривљени обавезао да ће платити у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Након одржаног претреса дана <дaтум>, и извршеног увида у споразум о признању прекршаја, суд је утврдио да споразумом о признању прекршаја није испуњен услов <образложити услове које споразум не испуњава, односно, када казна или друга прекршајна санкција утврђена у споразуму не одговарају тежини прекршаја>.

Узимајући у обзир све напред наведено, суд је донео Решење којим се одбија споразум о признању прекршаја, обзиром да нису испуњени сви законски услови прописани чл.236. Закона о прекршајима.

ПРАВНА ПОУКА: Против овог Решења, може се изјавити жалба у року од 8 дана од дана пријема истог Прекршајном апелационом суду <назив суда>, Одељењу у <назив одељења>

Решење доставити:

1. окривљеном,
2. браниоцу окривљеног,
3. овлашћеном подносиоцу Захтева.

Печат Потпис:

<име и презиме судије>

Када Решење из претходног става овог члана постане правноснажно, споразум и сви списи који су са њим повезани издвајају се у посебне списе и уништавају се пред судом, о чему се саставља службена белешка у том посебном предмету.

Прилог: образац службене белешке о уништавању списка

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ СУД У <назив суда>
Одељење у <назив одељења>
<Адреса суда>
Број предмета <број предмета>
Датум доношења <__/__/____>

Пр.бр. <број предмета>

Службена белешка

Дана <датум> по правноснажности Решења о одбијању споразума о признању прекршаја од <датум>, пред судом је извршено уништавање споразума о признању прекршаја и свих списа који су са њим повезани, а који су претходно издвојени у посебне списе.

Печат Потпис:

<име и презиме судије>

Решење суда о споразуму о признању се доставља овлашћеном подносиоцу захтева, окривљеном, браниоцу, оштећеном и његовом пуномоћнику.

Прилог: образац Решења о усвајању Споразума о признању прекршаја

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ СУД У <назив суда>
Одељење у <назив одељења>
<Адреса суда>
Број предмета <број предмета>
Датум доношења <__/__/__>

Прекршајни суд у <назив суда>, Одељење у <назив одељења>, судија <име и презиме судије> решавајући о споразуму о признању прекршаја закљученог између овлашћеног подносиоца Захтева <назив подносиоца Захтева>, и окривљеног <име и презиме окривљеног>, из <место пребивалишта окривљеног>, <навести име браниоца уколико је ангажован у поступку>, а након одржаног јавног претреса дана <датум>, на основу чл.236. ст.1. Закона о прекршајима, дана <датум доношења решења>, доноси

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ СПОРАЗУМ О ПРИЗНАЊУ ПРЕКРШАЈА закључен између овлашћеног подносиоца Захтева <назив подносиоца Захтева> са једне стране, и окривљеног <име и презиме окривљеног>, из <место пребивалишта окривљеног>, са друге стране, за прекршај из <правна квалификација прекршаја>, за које се окривљени терети Захтевима за покретање прекршајних поступака <навести све Захтеве>, <уколико је реч о стицају разноврсних прекршаја, навести све правне квалификације истих>.

Окривљени <име и презиме окривљеног>, из <место пребивалишта окривљеног> је:

- 1.<навести чињенични опис и правну квалификацију прекршаја>,
- 2.<навести чињенични опис и правну квалификацију прекршаја>, итд, колико има прекршаја.

Овлашћени подносилац Захтева <навести име и презиме подносиоца> и окривљени <име и презиме окривљеног>, су сагласни да Прекршајни суд у <назив суда> као стварно и месно надлежни суд, окривљеном <име и презиме окривљеног>, по поднетим Захтевима за покретање прекршајног поступка, због прекршаја из <навести правне квалификације прекршаја>, на основу овог споразума, изрекне новчану казну у износу од <навести износ> динара, а окривљени се обавезао да ће исту платити у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Овлашћени подносилац Захтева <име и презиме подносиоца> и окривљени <име и презиме окривљеног>, постигли су договор да све трошкове прекршајног поступка који су до сада настали у поступку, сноси окривљени, који у паушалу износе <навести износ>, а за које се окривљени обавезао да ће платити у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Образложење

Дана <датум>, овлашћени подносилац Захтева <навести име и презиме подносиоца> и окривљени <име и презиме окривљеног>, овом суду су поднели закључени споразум о признању прекршаја који се односи на прекршаје из <навести правне квалификације прекршаја>, а који се окривљеном <име и презиме окривљеног>, стављају на терет поднетим Захтевима за покретање прекршајног поступка, ближе описаних у диспозитиву овог Решења.

Након одржаног претреса дана <датум>, и извршеног увида у споразум о признању прекршаја, суд је утврдио да је основано усвајање предложеног споразума.

Наиме, суд је утврдио да је окривљени свесно и добровољно признао прекршаје који су предмет Захтева за покретање прекршајних поступака и да је у овом случају искључена могућност признања окривљеног у заблуди.

Суд је ценио да ли је споразум о признању прекршаја закључен у складу са одредбама чл.234. Закона о прекршајима и утврдио да исти поседује све елементе који су прописани тим чланом.

Даље, суд је утврдио да је окривљени потпуно свестан свих последица закљученог споразума, а посебно да у потпуности разуме да се споразумом одриче права на суђење и улагања жалбе против пресуде суда донете на основу Решења о усвајању споразума.

Увидом у списе предмета који су обухваћени споразумом о признању прекршаја, суд је неспорно утврдио да постоје писани докази који поткрепљују признање окривљеног за прекршаје који му се стављају на терет, и то <навести писане доказе, записнике, итд>.

Суд је такође ценио да ли је овај споразум противан разлозима правичности <и истим нису повређена права оштећеног, уколико исти постоји>, те је нашао да је санкција око које су се окривљени, са једне стране, и овлашћени подносилац Захтева, са друге стране, споразумели, одговара тежини извршених прекршаја које је окривљени признао.

Узимајући у обзир све напред наведено, суд је донео Решење којим је усвојио споразум о признању прекршаја, обзиром да су испуњени сви законски услови прописани чл.236. Закона о прекршајима.

У смислу чл.237. ст.2. Закона о прекршајима, против овог Решења није дозвољена жалба окривљеног, браниоца окривљеног и подносиоца Захтева.

(Жалбу у року од 8 дана од дана пријема Решења, могу изјавити оштећени и његов пуномоћник).

Решење доставити:

1. окривљеном,
2. браниоцу окривљеног,
3. овлашћеном подносиоцу Захтева,
4. оштећеном и његовом пуномоћнику (уколико постоје у поступку)

Печат Потпис:

<име и презиме судије>

Жалба против решења о споразуму о признању прекршаја

Против Решења суда о **одбијању** споразума о признању прекршаја, жалбу у року од **осам дана** од дана када им је Решење достављено, могу изјавити овлашћени подносилац Захтева, окривљени и његов бранилац.

Против Решења суда о **усвајању** споразума о признању прекршаја, није дозвољена жалба окривљеног, његовог браниоца и представника подносиоца Захтева, а у року из става 1. овог члана, жалбу могу изјавити оштећени и његов пуномоћник.

Благовремену и дозвољену жалбу суд ће доставити другостепеном Прекршајном суду у року од три дана од дана пријема жалбе.

О жалби из ст.1. и 2. овог члана одлучује, другостепени Прекршајни суд, Решењем у року од 15 дана од дана пријема жалбе.

Веће које одлучује о жалби против Решења о одбијању споразума о признању прекршаја, може жалбу одбацити ако је поднета по протеклу рока из става 1. овог члана, усвојити је и преиначити Решење, тако што ће споразум усвојити или одбити жалбу као неосновану и потврдити првостепено Решење.

Против Решења из става 4. овог члана жалба није дозвољена.

Пресуда на основу решења о усвајању споразума о признању прекршаја

Када Решење о усвајању споразума постане правноснажно, суд без одлагања:

- доноси пресуду којом окривљеног оглашава одговорним и изриче му казну, односно другу прекршајну санкцију и одлучује о осталим питањима предвиђеним у споразуму о признању.

Пресуда мора одговарати садржају споразума о признању.

Пресуда се доставља:

1. Подносиоцу захтева
2. Окривљеном
3. Оштећеном

Ако је споразумом о признању предвиђено одустајање овлашћеног подносиоца захтева од прекршајног гоњења за прекршаје који нису обухваћени споразумом о признању, суд у односу на те прекршаје доноси пресуду.

Прилог: образац пресуде по усвојеном Споразуму о признању прекршаја

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ СУД У <назив суда>
Одељење у <назив одељења>
<Адреса суда>
Број предмета <број предмета>
Датум доношења <_/_/__>

У ИМЕ НАРОДА

Прекршајни суд у <назив суда>, Одељење у <назив одељења>, судија <име и презиме судије> у прекршајном поступку против окривљеног <име и презиме окривљеног>, из <место пребивалишта окривљеног>, због прекршаја из <правна квалификација прекршаја>, на основу чл.100., чл.102., чл.103., чл 246.у вези чл..238., Закона о прекршајима, дана <датум доношења пресуде>, доноси

ПРЕСУДУ

Окривљени : <Навести генералије окривљеног>

ОДГОВОРАН ЈЕ

Зато што је <навести чињеничне описе и правне квалификације свих прекршаја>

Па га суд на основу закљученог Споразума о признању прекршаја, усмисл.чл.238. и чл.39. Закона о прекршајима <уколико овлашћени подносилац одустаје од прекршајног гоњења за прекршаје који нису обухваћени споразумом о признању, за те прекршаје навести и чл.253. Закона о прекршајима>

ОСУЂУЈЕ

На **НОВЧАНУ КАЗНУ** у износу од <навести износ> динара, коју је окривљени дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде у смислу чл.40. Закона о прекршајима,

у противном, иста ће се заменити казном затвора у трајању од <навести број дана>, тако што се за сваких започетих 1.000,00 динара одређује један дан затвора, сходно чл.41. Закона о прекршајима.

(уколико суд изрекне казну затвора навести трајање казне , односно уколико се изриче казна рада у јавном интересу, невести часове и да ће се иста заменити казном затвора уколико кажњено лице не обави део или све часове изречене казне)

<Одлука о изреченој заштитној мери и начину извршења заштитне мере>

<Одлука о имовинскоправном захтеву>

<Одлука о одузимању имовинске користи>

<Одлука о трошковима прекршајног поступка, рок и начин плаћања трошкова са назнаком рачуна на који се уплаћују и да ће се исти наплатити принудним путем ако се не плате у остављеном року>

Образложење

Дана <датум>, овлашћени подносилац Захтева <навести име и презиме подносиоца> и окривљени <име и презиме окривљеног>, овом суду су поднели закључени Споразум о признању прекршаја који се односи на прекршаје из <навести правне квалитације прекршаја>, а који се окривљеном <име и презиме окривљеног>, стављају на терет поднетим Захтевима за покретање прекршајног поступка, ближе описаних у изреци ове пресуде.

Након одржаног претреса дана <датум>, и извршеног увида у споразум о признању прекршаја, суд је утврдио да је основано усвајање предложеног споразума.

Наиме, суд је утврдио да је окривљени свесно и добровољно признао прекршаје који су предмет Захтева за покретање прекршајних поступака и да је у овом случају искључена могућност признања окривљеног у заблуди.

Суд је ценио да ли је споразум о признању прекршаја закључен у складу са одредбама чл.234. Закона о прекршајима и утврдио да исти поседује све елементе који су прописани тим чланом Закона .

Даље, суд је утврдио да је окривљени потпуно свестан свих последица закљученог споразума, а посебно да у потпуности разуме да се споразумом одриче права на суђење и улагања жалбе против пресуде суда донете на основу Решења о усвајању споразума.

Увидом у списе предмета који су обухваћени споразумом о признању прекршаја, суд је неспорно утврдио да постоје писани докази који поткрепљују признање окривљеног за прекршаје који му се стављају на терет, и то <навести писане доказе, записнике, итд.>.

Суд је такође ценио да ли је овај споразум противан разлозима правичности <и истим нису повређена права оштећеног, уколико исти постоји>, те је нашао да је санкција око које су се окривљени, са једне стране, и овлашћени подносилац Захтева, са друге стране, споразумели, одговара тежини извршених прекршаја које је окривљени признао, те је Решењем од <датум> усвојио споразум о признању кривице а на основу чл.246. у вези чл.238. Закона о прекршајима, донео ову пресуду.

Против ове пресуде, није дозвољена жалба.

Пресуду доставити:

1. окривљеном,
2. браниоцу окривљеног,
3. овлашћеном подносиоцу Захтева,
4. (оштећеном и његовом пуномоћнику уколико је одлучено о имовинскоправном захтеву)
5. (лицу чији је предмет одузет пресудом)
6. (лицу против кога је изречена мера одузимања имовинске користи)

Печат Потпис:

<име и презиме судије>

ЗАКЉУЧАК

Очекујемо да ће на основу успешно спроведених округлих столова, и упознавања подносилаца Захтева са институтом споразумног признања прекршаја, овај институт заживети у пракси, користити више него до сада и дати очекиване резултате.

